

KHÁI HUYỀN,

CHƯƠNG NĂM PHẦN II

...trở lại đèn tạm sáng nay, và báo cáo tin tức tốt lành mọi nơi, cách mà Chúa là Đức Chúa Trời đã tốt lành với chúng ta thế nào.

² Chúa nhật vừa rồi trong khi khái tượng đã được nói ra, và hầu hết anh em đã ở đây (về con rắn bị giết ở chính giữa): khái tượng đó đã xảy ra đúng từng lời trong vòng hai mươi bốn giờ sau khi được nói tại bục giảng ở đây. Thật đây vinh hiển cách mà Chúa đã làm. Tôi chưa bao giờ thấy một khái tượng nào sai trong...trong cả đời tôi, và tôi đã được năm mươi hai tuổi. Thật chính xác, từng lời cách nó đã xảy ra. Và tôi cảm thấy dễ chịu hơn rất nhiều, tốt hơn rất nhiều.

³ Và bây giờ đó là tất cả những gì tôi đã nói về, nói về lời buộc tội đó. Hoặc, không phải một sự buộc tội, điều đó là từ những người có lòng thành thật, kính sợ Đức Chúa Trời, mà chức vụ của tôi đã có chỉ một chút siêu-...quá siêu nhiên, và họ bèn nghĩ rằng tôi là Đức Chúa Jêsus, và điều đó đã gây-...đã bắt đầu một giáo lý nhỏ về điều đó. Nhưng tất cả việc đó đã bị dừng lại lập tức. Cảm ơn Chúa vì việc ấy!

⁴ Và ngay khi chính tôi ra khỏi nó và chỉ để nó cho Chúa và phó thác nó cho Chúa, nó đã kết thúc ngay lập tức, trong vòng hai mươi bốn giờ tất cả đã xong hết. Để lại cho tôi một chút lo lắng và buồn bã một chút, nhưng tôi sẽ thoát khỏi điều đó sau một thời gian ngắn. Tất nhiên điều đó hơi sốc đối với tôi, nhưng tôi chỉ đang làm tốt và hoàn hảo.

⁵ Và chúng ta đã có những chiến thắng tuyệt vời trong tuần này, tôi muốn báo cáo một vài điều.

⁶ Vậy thì, nếu tôi chịu lắng nghe những gì Chúa đã bảo tôi, điều đó sẽ không bao giờ xảy ra. Bốn năm trước Ngài nói với tôi. Và vợ tôi đang có mặt, phía sau trong cử tọa ở đâu đó ở đây lúc này, và con trai tôi đang ngồi...đã ở đây trên bục cách đây một lát, và

nhều người khác đã nghe tôi nói hết lần này đến lần khác, “Đây là lần cuối cùng tôi sẽ có chút ít sự phân biệt đó.” Hiểu không? Nó đã như vậy...Tôi đã cố gắng sống thật gần gũi với Đức Chúa Trời và, khi làm vậy, thì nó sanh ra điều gì đó giống như khiến dân sự hầu như trở nên khó hiểu cho đến nỗi họ hầu như không biết phải nghĩ gì.

7 Và rồi, về trường hợp thuế mà chúng ta có, sẽ không bao giờ có một lời nào về điều đó nếu tôi đã chỉ lắng nghe Chúa. Nó luôn luôn là nơi tôi làm...Nơi nào tôi không vâng lời Ngài là nơi đó tôi luôn gặp rắc rối. Ước gì tôi đã chỉ biết lắng nghe kỹ và bước đi với Ngài!

8 Và rồi nó nhận được...Chức vụ đôi khi rất siêu nhiên cho đến nỗi tôi...Tôi sợ rằng tôi sẽ chạy qua trên đường lối khác. Nhưng, bây giờ, tôi không muốn nói là...tôi muốn...mọi người để, nắm bắt điều này đúng đắn, rằng tôi không có ý nói rằng tôi đang chạy trốn, định chạy trốn khỏi Chúa, nhưng tôi chỉ không muốn bày tỏ bất kỳ điều siêu nhiên nào nữa, đây, vì vậy theo cách của những sự phân biệt như vậy và—và những điều như thế.

9 Bây giờ, Chúa đã nhân từ đối với chúng ta trong suốt thời gian này; Ngài đã dấy lên Anh Neville, người có lời tiên tri; Ngài có Anh Higginbotham và nhiều anh em khác ở đây đó là hoàn toàn...thông qua các ân tứ thuộc linh trong hội thánh, đang thực hiện các phép lạ.

10 Và hãy để tôi chỉ đưa ra cho anh em một lời chứng. Có một Chị Opal Weaver, tôi không biết chị ấy có ở với chúng ta trong nhà thờ sáng nay hay không. Chị có ở đây không, Chị Opal? Rằng tôi có thể không thể—thấy chị ấy.Ồ, chà, vài năm trước chị ấy sắp chết vì ung thư, và căn bệnh ung thư ở các tuyến sinh dục nữ và ăn vào thận của chị ấy. Và họ nói chị ấy chỉ còn sống một đêm nữa, chị ấy đã trở nên rất yếu. Và tôi đã đi và cầu nguyện cho chị, và một khả tượng đã đến, và chị đã được chữa lành hoàn toàn. Và đó là khoảng mười lăm năm trước. Chị ấy ra vào giữa chúng ta trong nhiều năm.

11 Ngày nọ chị ấy vướng vào một trường hợp mà chị đã...bị đau họng nặng và bắt đầu xuất huyết từ cổ họng. Có ý kiến cho rằng chị ấy nên đi bác sĩ ngay lập tức. (Và đó là khi tôi ở

Canada.) Và chị đã gọi cho Anh Neville, và Anh Neville đã đi và kiếm Anh Higginbotham của chúng ta. Tôi không nghĩ rằng Anh Higginbotham có mặt ở đây, anh ấy có thể, sáng nay. Anh Rupert Higginbotham là một trong những ủy viên trước đây của chúng ta, một anh em tốt quý. Anh ấy có ở đây không? Vì vậy họ đi lên để cầu nguyện cho người phụ nữ, và khi họ cầu nguyện cho chị ấy...Chị ấy đang bị xuất huyết bấy giờ, tôi không biết đã bao lâu, trong nhiều ngày, hai hoặc ba ngày, và chị cứ khạc ra máu. Và Anh Neville đã cầu nguyện cho chị và chị không bao giờ khạc ra một giọt máu nào nữa. Đúng thế.

¹² Và sau đó chị ấy có hai khối u, phát ban hay bất cứ thứ gì ở vòm miệng, một loại mụn nước hoặc bất cứ thứ gì nó ở trên vòm miệng của chị; cục u lớn, như thế. Và chị đã không có bất kỳ sự thuyên giảm nào từ chúng, và chúng đã...Chị ấy nói, “Chúng có kích thước bằng một nửa hạt dẻ.” Và chúng đã ở trong miệng chị trong—trong một thời gian khá ngắn, những ngày. Và Anh Higginbotham...Vì tôi không phát âm tốt tên tiếng Đức đó, Anh Rupert, anh tha thứ cho tôi vì điều đó. Nhưng dù thế nào đi nữa, tôi...Và tôi có thể có điều này sai ngay tại đây. Hoặc, không, tôi tin rằng anh ấy—anh ấy có ân tứ nói tiếng lạ và thông giải tiếng lạ. Và anh đã đặt tay, lên mặt chị ấy trong suốt thời gian này. Và chị ấy đã nói, “Anh Branham, không phải hôm qua, không phải tối hôm qua, nhưng những chỗ đó lập tức biến mất” ra khỏi vòm họng chị. Ngay lập tức!

¹³ Sau đó các bác sĩ đến, nhìn vào cổ họng chị ấy, và mọi thứ, và họ nói, “Chị ấy phải đến bệnh viện vì chị ấy bị ung thư vòm họng.”

¹⁴ Vì vậy, chúng tôi...Họ đưa chị ấy ra để đến bệnh viện. Và tôi thậm chí không biết chị ấy ở trong đó cho đến khi tôi gặp mục sư tốt bụng của chúng ta, Anh Neville, ở trên đây, và tôi đang trên đường đến bệnh viện và anh ấy nói với tôi rằng—rằng chị đã ở ngoài đó. Vì vậy tôi đến thăm chị, và chồng chị ấy đang ngồi ở đó. Và năm, bốn hoặc năm, các bác sĩ đã đến và tiến hành các xét nghiệm về nó, lắc đầu, nói, “Nó, thực sự, nó là ung thư, ung thư do virus, đó là ung thư.”

15 Vì vậy thực tập sinh đã đến và anh ta lấy một—một mẫu vật của nó. Anh ấy nói, “Điều đó, không chút nghi ngờ, đó là ung thư.”

16 Và tôi nói, “Nhưng, chị ơi, nếu Chúa đã từng chữa lành chị khỏi bệnh ung thư một lần...hãy để nó là bất cứ điều gì nó có thể. Có lẽ những người đó đúng. Họ là—họ là những người được đào tạo trong lĩnh vực đó để biết đó có phải là ung thư hay trông giống như ung thư hay bất cứ là thứ gì. Đó là...Họ là những người được đào tạo cho mục đích đó. Và nó trông giống như ung thư nên họ nói đó là ung thư.” Và tôi nói, “Có lẽ là vậy.”

17 Nhưng chị không muốn tin đó là ung thư. Vì vậy, tôi nói, “Nhưng nếu Đức Chúa Trời có thể—có thể đáp lời cầu nguyện trên đó để cầm máu; thì Đức Chúa Trời có thể nhậm lời cầu nguyện, lấy những cục bướu lớn đó ra khỏi miệng chị. Bất kể nó có thể là gì đi nữa, Đức Chúa Trời không thể ngăn nó lại ngay tại đây sao?”

18 Chị ấy nói, “A-men!” Và chồng chị đang ngồi đó. Và chị đã nói, “Đó là những gì tôi đang tin ngay bây giờ, rằng Đức Chúa Trời sẽ ngăn chặn nó.”

19 Và tôi đã cầu nguyện cho chị ấy. Và họ đã lấy các mẫu ra để xét nghiệm nó, và quay lại “âm tính” khi tất cả họ đều nói đó là *ung thư*. Hiểu không?

20 Vì vậy sự việc là, thưa các bạn, rằng Ngài là Đức Chúa Trời và Ngài nhậm lời cầu nguyện. Và chúng ta rất vui mừng khi Ngài viếng thăm chúng ta tại đền tạm nhỏ bé khiêm nhường này. Nó chẳng có gì nhiều để nhìn, những tấm ván cũ nhỏ mà chúng ta đã cùng nhau dựng lên ở đây, từ nhiều năm trước, cho một nơi trú ẩn trên đầu của chúng ta, một mái nhà trên đầu của chúng ta, đúng hơn, để tránh những cơn mưa và tuyết và vân vân. Nhưng nhiều người đang sống ngày hôm nay là nhờ nỗ lực này, và chúng ta rất biết ơn vì điều đó.

21 Chúng ta rất biết ơn những ủy viên trị sự của chúng ta. Chúng ta biết ơn các chấp sự của chúng ta. Chúng ta rất biết ơn hội chúng của chúng ta. Và chúng ta biết ơn mục sư của chúng ta. Chúng ta biết ơn về mọi sự ban cho mà Ngài đã ban cho hội

thánh. Và chúng ta cầu nguyện rằng Ngài sẽ ban cho những người này sự hiểu biết, hầu cho họ sẽ không bao giờ đi ra phía sai lạc mà ở lại đúng thẳng ngay giữa đường với nó. Không bao giờ bị phấn khích hay điều gì tương tự; hễ khi nào anh em làm, anh em xong ngay tại đó, anh em thấy đấy. Cứ ở lại khiêm nhường với điều đó.

²² Và thấy đó, bây giờ, rồi những người đến, bệnh tật và đau khổ, để được cầu nguyện trong khi tôi đang nghỉ ngơi trong khoảng một hoặc hai năm, thì Chúa đã sắm sẵn một đường lối để lo liệu cho nó trong khi tôi đang nghỉ ngơi một thời gian. Hiểu không? Ô, chúng ta há chẳng biết ơn điều đó sao? Nó nên... Chúng ta nên biết ơn vì điều đó không? Đức Chúa Trời không bao giờ để lại chính Ngài mà không có một người làm chứng, và vì vậy chúng ta rất vui vì điều đó.

²³ Bây giờ, tuần tới này, ý Chúa, tôi có ý định đưa các con gái nhỏ của tôi vừa mới nghỉ học trong kỳ nghỉ học ngắn của chúng, vì vậy tôi cầu nguyện rằng anh em sẽ cầu nguyện cho chúng tôi. Con gái lớn nhất của tôi, đang học trung học, nó muốn xem nơi Paul Revere đã thực hiện chuyến đi bằng ngựa lúc nửa đêm của mình, nơi nhà thờ ông ấy đã đến ở đó. Và chúng tôi... Nó ở ngay trên New England này và chúng tôi muốn đi lên và xem nó.

²⁴ Sau đó, tôi luôn muốn xem con tàu *Old Ironsides*. Bao nhiêu người đã từng nghe bài thơ *Old Ironsides*? Đó là sở thích của tôi trong tất cả những gì tôi biết; ngoài Cơ-đốc nhân, đó là điều ưa thích nhất của tôi. Tôi chỉ... Tôi bắt đầu đọc nó và tôi phấn khích và ngồi xuống, đi vòng quanh, quay trở lại. Làm sao họ có thể đánh chìm nó sau khi... Nó giống như bắt một con ngựa và giết nó sau khi nó kiếm sống cho anh em và gia đình anh em. Tôi thật sự—tôi thật sự không thể hiểu điều đó. “Vì vậy tôi sẽ phá hủy nó!” Không, đừng làm thế. Khi những viên đạn đại bác nước Anh bắn vào nó và bật ra khỏi những mặt gỗ sồi già của nó, tôi—tôi không thể nhìn thấy quý vị kéo nó ra và đánh chìm nó.

Đưa nó cho các vị thần của bão tố,
Sấm chớp và gió giạt!

Tôi thật sự thích điều đó.

25 Và sau đó chúng tôi muốn đi xuống, và Ông Kennedy đã không mời chúng tôi, nhưng chúng tôi muốn nhìn thấy Nhà Trắng trong khi chúng tôi ở đó. Họ...Tôi đã ở trong đó nhiều lần nhưng bọn trẻ muốn xem nó. Rồi chúng tôi sẽ trở về nhà, ý Chúa. Vì vậy anh em cầu nguyện cho chúng tôi.

26 Và chúng ta đang cầu nguyện cho tất cả những người thân yêu của chúng ta ở đây đang kỳ nghỉ, nhiều người trong họ đang thực hiện các chuyến đi đến những nơi khác nhau. Và một số người trong họ đã ra đi sáng nay, ở dưới Kentucky và Tennessee và những nơi khác. Vì vậy chúng ta cầu nguyện cho họ.

27 Bây giờ, có điều gì khác mà tôi định đưa ra thông báo. Ồ, vâng, lễ báp-têm diễn ra ngay sau buổi nhóm này. Và sau đó—sau đó tôi tin rằng có lễ dâng con trẻ, người anh em đã nói với tôi về điều đó, một sự dâng con trẻ. Và rất nhiều thứ mà chúng ta phải làm lại...Nói gì? [Một anh em hỏi Anh Branham về buổi nhóm tối—Bt.] Ồ, tôi cảm thấy không đảm nhận cả hai buổi nhóm. Anh em thấy đấy, tôi nhận một buổi và Anh Neville nhận buổi kia. Và tôi không thể...Nó không phải là...Khi có hai chúng tôi ở đây, tại sao một trong chúng tôi lại không ngồi xuống nghe? Đúng thế không, Anh Neville? Điều đó hoàn toàn đúng.

28 Và, rồi, Doc nói với tôi nhớ...nói với tất cả các bạn rằng hãy nhớ đến họ, những lời cam kết của các bạn trên đèn tạm, rằng—rằng nhà thờ...rằng họ đang tìm cách xây dựng ngay khi họ có thể cùng nhau thu thập đủ số tiền cần thiết cho nhà thờ.

29 Và vì vậy tôi—tôi đã có...Dường như với tôi như có điều gì đó, hẳn là khi anh em đã nói với tôi về điều đó, sự dâng con trẻ. Đó là những gì đã có. Và chúng ta sẽ có điều đó ngay sau khi kết thúc với buổi nhóm này bây giờ.

30 Bây giờ, cái này có được cầu nguyện không, những miếng vải, tôi cho là vậy? Được rồi, thưa anh. Chúng ta sẽ làm điều đó với nhau, và rồi...

31 Bây giờ, trước khi chúng ta đến gần Lời...Bao nhiêu người vui hưởng Lời? Ồ, chào ôi, sống trên núi! Anh em để ý, anh—anh em có thể thấy từ Chúa nhật tuần trước ý nghĩa của việc làm theo đường lối của Đức Chúa Trời. Hiểu không? Khi tôi thấy đó là một

linh đã có được giữa những người anh em quý giá đó, không có cách nào để một người xác thịt lấy đi điều đó. Vì vậy điều duy nhất chúng ta phải làm là dâng nó hoặc giao nó cho Chúa, và trong vài giờ mọi việc đã xong.

³² Bây giờ, mục sư (và tôi sẽ đi xa), là phụ tá của anh em với anh em ở đây trong công việc của Chúa, và như Phao-lô sẽ nói, “Tôi truyền lệnh cho anh em trước Đức Chúa Trời và các thiên sứ được chọn,” đấy. Và với hội thánh này ở đây, có một tấm gương hoàn hảo về việc phải làm gì nếu ai đó làm mất trật tự trong nhà thờ. Hiểu không?

³³ Bây giờ, nếu có điều gì đó không đúng xảy ra trong nhà thờ, thì hãy để cá nhân đó, người mà biết điều đó không đúng, đến gặp người đó. Và nếu người đó sẽ không được hòa giải; thì điều tiếp theo cần làm là lấy một người làm chứng và đi, hoặc có thể là một hoặc hai người làm chứng, và đi đến gặp người này để yêu cầu họ hòa giải hoặc giải quyết mọi việc. Bây giờ, lắng nghe kỹ! Bây giờ, điều này cũng đang được ghi âm. Và thế thì nếu điều đó không hiệu quả...

³⁴ Đừng bao giờ để một chút chủ nghĩa, hay một chút gì khác, một chút cảm giác tội tộ nảy sinh giữa anh em. Hãy lấy nó ra khỏi đường ngay bây giờ! Vì vậy đó là một chút... Chính là con chồn nhỏ phá hại những chùm nho, anh em biết đấy. Vì vậy đuổi nó ra khỏi con đường! Bất cứ chút cảm giác lạ nào, hãy đi và kể cho người ấy điều đó. Nói, “Tôi—tôi đã sai. Tôi—tôi không cảm thấy phù hợp với anh, hoặc điều gì đó. Hãy giúp tôi cầu nguyện cho điều đó, để tôi sẽ trở nên tốt hơn.” Bởi vì, chúng ta không muốn điều gì khác ngoài sự thanh sạch, thuần khiết, Thánh Linh của Đức Chúa Trời ở giữa chúng ta. Đó là tất cả những gì chúng ta muốn. Sau đó những ân tứ và mọi thứ sẽ hoạt động tốt và mọi thứ sẽ đến đúng đắn.

³⁵ Tại sao có một nửa hội thánh trong khi anh em có thể có cả một hội thánh? Tại sao phải chấp nhận một sự thay thế khi toàn bộ bầu trời đầy dẫy sự chân thật? Hiểu không? Chúng ta không muốn điều đó. Vì vậy nếu một chút cảm giác lạ xuất hiện giữa các thành viên của anh em, người này với người kia, anh em hãy đến gặp người đó.

Anh em nói, “À, họ đã làm tôi...”

36 Điều đó...nó là...Bây giờ, hãy nhớ, không “nếu anh em có lỗi lầm hay sai trái nghịch với một anh em,” nhưng “Nếu một anh em có điều gì đó chống lại *anh em*.” Hiểu không? Hãy đến gặp anh ấy và được hòa giải, nói với anh ấy rằng anh em—rằng anh em đã có một cảm giác kỳ lạ về anh ta và anh em muốn làm bạn, cầu nguyện và đi xuống bàn thờ và lấy điều đó ra khỏi giữa anh em.

37 Bây giờ, Sa-tan sẽ liên tục đâm vào anh em cho đến khi anh em đã xong ở đây trên đất. Cứ nhớ điều đó. Anh em sẽ không bao giờ có thời gian ngoài việc lúc nào cũng có một cú đâm, vì anh em đang trong một trận chiến. Anh em đã được mời đến với Đấng Christ, để đi chơi ngoài trời không? Ồ, anh em chắc chắn sẽ ngạc nhiên, bởi vì đó là một trận chiến liên tục. Tôi đã ở trên chiến trường được ba mươi một năm, và tôi đã chiến đấu cho từng tấc đất. Đúng thế. Y-sơ-ra-ên phải chiến đấu cho từng tấc đất trên đường đi. Họ—họ...Palestine được ban cho họ, nhưng họ phải đấu tranh từng tấc đất để có được nó.

38 Bây giờ, hãy nhớ điều này bây giờ, rằng nếu...Thế thì nếu có điều gì đó xảy ra trong nhà thờ, thì hãy để mục sư...và nếu anh em—nếu anh em phải đến gặp mục sư, hãy đưa họ đến gặp người đó. Sau đó nếu họ không nghe điều đó, thì hãy đến trước hội thánh và nói điều đó trước hội thánh. Hãy cho họ có nhiều thì giờ để giải hòa, có lẽ từ một Chúa nhật đến Chúa nhật kế tiếp. Và nếu họ không nghe hội thánh, thì Kinh Thánh đã nói “Hãy coi họ như kẻ ngoại và kẻ thù thuế vậy.”

39 Điều đó, hãy xem, chừng nào họ còn được hội thánh bảo vệ, thì Sa-tan không thể đến gần họ. Nhưng khi hội thánh thả họ ra khỏi sự bảo vệ của hội thánh và Huyết của Đấng Christ, thì Sa-tan sẽ đi đến làm việc trên họ. Điều đó sẽ mang họ vào trong sự cầu thay lẫn nữa. Hiểu không? Anh—anh hiểu điều đó, phải không, thưa mục sư? Vâng, thưa anh.

40 Vì vậy đó là điều phải luôn nhớ để làm, đó là làm hòa, đến với Đức Chúa Trời và đi theo đường lối của Đức Chúa Trời. Chúng ta đã có...

41 Điều đó chứng minh cho chúng ta điều gì? Hai hoặc ba anh em của chúng ta biết rằng tôi đã là nạn nhân của người này người kia trong hai hoặc ba năm. Đúng thế. Nhưng khi tôi đạt đến chỗ tôi nghĩ giống như những người đó, và cuối cùng tôi có thể yêu mến những người đó đủ để họ không thể quay lưng khỏi điều đó. Và tôi đã lấy những người làm chứng này nhưng điều đó không hiệu quả. Tôi đã phải mang nó đến với hội thánh. Và rồi từ bục giảng Chúa nhật tuần trước, tôi đã nói, “Tôi không muốn nghe nó thêm một lần nào nữa. Tôi thoát khỏi nó. Tôi trao nó cho Đức Chúa Trời, đây, và giao phó nó lại cho Ngài.”

42 Và ngay lập tức cho thấy rằng những người đó đã được gọi. Nó...Bây giờ, nếu họ không có, khi họ đến với sự sửa trị Kinh Thánh...Và một người không thể chịu đựng được sự sửa trị của Kinh Thánh, người đó nổi giận và bùng nổ, điều đó cho thấy người đó không đúng với Chúa. Phải! Nhưng một thánh đồ chân chính của Đức Chúa Trời sẽ được giải hòa với Đức Chúa Trời bởi Lời. Đúng thế. Và Lời là cách sửa sai. Những anh em đó phải rất biết ơn Chúa rằng...

43 Hãy xem, Kinh Thánh nói rằng “Những christ giả sẽ dấy lên trong những ngày sau rốt và sẽ lừa dối chính những người được chọn nếu có thể được.” Nhưng điều đó là không thể được. Không, thưa quý vị. Người được Chọn đã được định trước, vì vậy họ sẽ không bị lừa dối, anh em thấy đấy.

44 Vì vậy, ngay khi họ những anh em...Họ đến nhà đó vào ngày hôm sau, đấy, thậm chí cho đến khi họ bắt đầu đưa cho tôi lời Kinh Thánh của họ. Và rồi Đức Thánh Linh bởi lời Kinh Thánh chỉ lên án mọi điều họ đang nói. Anh em hiểu không? Vì vậy nó đấy, họ đã thấy, nhóm người được chọn bước ra trong sự Hiện diện của Đức Chúa Trời. Điều đó làm cho tôi biết ơn những người như thế. Vâng, thưa quý vị. Đó mới là những người đàn ông đích thực.

45 Khi anh em thấy một người sai trái, và được chứng minh sai, rồi thấy người đó muốn là một Cơ-đốc nhân, người ấy bước đến và nói, “Tôi sai.” Đó là—đó là một Cơ-đốc nhân chân thật.

46 Nhưng nếu người ấy rất nổi giận, và chạy sang một bên và nói, “Ồ, không có chuyện Đó đâu,” và như thế này; hãy coi chừng,

thừa anh em, anh em có thể thấy ngay lúc đó anh ta đi ra dưới sự định tội vì anh ta không thuộc về chúng ta. Nhưng luôn luôn, thừa mục sư, đến với Lời, và Lời sẽ làm việc ấy mọi lúc. Vậy, anh em phải ở lại với Lời.

47 Đó là lý do khi tôi đến, bây giờ, tôi đã...không có sự phân biệt nào nữa ở—ở nước Mỹ, không hề có ý định, cho phần còn lại của đời tôi, chỉ ở nước ngoài và các cánh đồng truyền giáo nước ngoài và vân vân. Dĩ nhiên, như một ân tứ, như ân tứ nói tiên tri, sẽ luôn có ở đó, nhưng tôi sẽ giữ nó cho chính mình và cứ thực hiện nó bởi vì nó...chúng ta—chúng ta đã quá muộn để làm điều đó bây giờ...nó đang diễn ra. Chúng ta đang ở quá gần thời điểm kết thúc. Nhưng ở các cánh đồng truyền giáo nước ngoài, đó chỉ là một hoặc hai trường hợp trên nền tảng và, thưa anh em, tôi muốn nói là chúng đã hết.

48 Rồi chúng ta có những sự mạo danh xác thịt của Nó.Ồ, chào ôi! Thật đáng thương. Nhìn xem, tôi muốn...Bao nhiêu người Ngũ Tuần ở đây? Hãy giơ tay lên. Được rồi. Nhìn xem, hơi các bạn Ngũ Tuần, cách đây vài năm Đức Chúa Trời thật sự giáng trên các bạn và các bạn bắt đầu nói tiếng lạ. Đúng thế. Nhưng ma quỷ đã làm gì? Hấn đến gần và cho một sự mạo nhận xác thịt về điều đó. Hấn đã tạo ra điều gì đó không đúng, khiến mọi người thất vọng và nói tiếng lạ, và khiến họ nói những lời nào đó và những điều để khiến họ nói tiếng lạ, và vân vân; và đàn ông sống với vợ của người đàn ông khác, và đủ mọi thứ, và đủ loại, một số người uống rượu, hút thuốc, và mọi thứ, vẫn nói tiếng lạ. Hấn làm vậy để làm gì? Để làm cho tiếng kèn thật phát ra âm thanh không chắc chắn cho dân sự. Thế thì ai có thể chuẩn bị cho trận chiến? Hiểu không?

49 Rồi khi điều này xảy đến...Bây giờ, chúng tôi đã có nhiều người ra khỏi cử tọa...Có một người...đã đi ngay đến trước tôi ở trên Canada thậm chí...Ồ, các người quản lý đã biết anh ta như một người đồng tính luyến ái. Hiểu không? Anh ta nói, “Ồ, Chúa ban cho tôi ân tứ về sự phân biệt.” Nói, “Ha-lê-lu-gia, tôi có...” Nói, “Bây giờ, Chúa đã nói với tôi rằng người nào đó ở đây tên là ‘John...’”

50 Chúng ta có một người phụ nữ trẻ ở đây một buổi sáng, quay lại đó, anh em nhớ không, quay lại đó và cô ấy nói, “Chúa ban cho tôi ân tứ giống như vậy.”

Và tôi đã nói, “Ồ?”

Cô ấy nói, “Tôi ước gì tôi có cơ hội để chứng minh điều đó.”

Tôi nói, “Đó là bực giảng.”

51 Và anh em đã thấy những gì đã xảy ra; tâm lý học đại chúng thuần túy, xem đấy. Nhưng khi anh em thấy, Chị Snyder đi lên, và nói với cô ấy rằng cô ấy đã bị “viêm khớp,” điều đó—điều đó—thế là xong. Khi Chị Snyder...

52 Sau đó tôi nói, “Đó không phải là điều không ổn với người nữ đó.” Tôi nói, “Cô ấy bị té và gãy xương hông.” Và tôi nói, “Cô ấy thậm chí không đứng đó...” Tất nhiên Chị Snyder không nghe rõ lắm, và chị nói... Và những gì chị ấy bị, tôi tin, là một khối u trong dạ dày của chị ấy hoặc điều gì đó không ổn giống như thế. Tôi nói, “Đó là điều hiện có; đang ngồi đây nói chuyện với các anh em về việc đó suốt thời gian qua.” Hiểu không?

53 Nhưng nó chỉ—chỉ để cho thấy rằng hội thánh, đấy, đó là sự bắt chước xác thịt, anh em thấy đấy. Và điều đó làm gì? Nó làm cho tiếng kèn thật...

54 Bây giờ, khi tôi ở Canada, họ đã đưa người này đã đi lên đó. Và nói (ngay giữa một nhóm người Na Uy), và người ấy nói, “Chúa bảo tôi rằng người nào đó ở đây...” một đám đông gấp mười lần ở đây, “ai đó tên là ‘John,’ có lẽ ‘Johannes,’ ‘Johann.’” Nói, “Tôi tin là, ở ngay đây.” Người ấy nói, “Không,” nói, “nó ở ngay đây đâu đó”; tất nhiên họ đã đưa anh ta ra ngoài. Ở một đất nước Na Uy? Và mọi người đã có...Chín mươi phần trăm trong số họ là những người Petersons, Carlsons, John, Johannes, và chắc chắn vậy. Hãy xem, anh ấy chắc chắn...Nó phải đi vào đó ở đâu đó. Rồi, “Chúa nói với tôi rằng ai đó đã bị đau lưng, tôi cảm thấy đau lưng.” Bất cứ ai đã lớn lên qua Kinh Thánh đều biết rằng đó là tâm lý học. Đó là...Chắc chắn, nó là vậy.

55 Nhưng, hãy xem, nó đã làm gì? (Sau đó người đàn ông ấy đã bị bắt ngay tại đó bởi—FBI từ đây, đưa đến đó và bắt giữ anh ta trên đó, Cảnh sát Ky binh Hoàng gia.) Và hiệp hội mục sư đến với

tôi, và, “Một người đồng tính luyến ái,” họ nói, “ồ, Anh Branham có lẽ cũng giống như vậy. Đó chỉ là cách nó hoạt động, đấy.” Nó đang làm gì vậy? Để cho tiếng kèn một âm thanh không rõ ràng. Hiểu không? Thật chính xác. Đó là cách nó luôn luôn như vậy, cố gắng làm những việc như thế để tạo ra âm thanh không rõ ràng, đó là công việc của Sa-tan để làm điều đó.

⁵⁶ Nhưng, vậy thì, đừng bao giờ thay đổi Lời đó. Hãy nhớ, tôi thúc giục anh em trước mặt Đức Chúa Trời: *Hãy ở lại với Lời đó!* Anh em đừng bao giờ đi lạc khỏi Nó. Và nếu những điều đó nổi lên giữa dân sự và những thứ như thế, thì luôn có điều chân thật mỗi khi anh em có một điều giả dối. Có một—có một đồng đô la giả, điều đó cho thấy có một đồng đô la thật mà nó được tạo ra từ đó. Khi anh em nghe một kẻ giả hình nào đó nói tiếng lạ, anh em không thể nói rằng anh ta có Đức Thánh Linh. Nhưng, hãy nhớ rằng, anh ta đang mạo danh một điều chân chính nào đó có sự ban cho nói tiếng lạ. Khi anh em thấy những thứ đó là giả, hãy nhớ rằng, chúng được tạo ra từ một thứ có thật. Đức Chúa Trời là Đấng tạo ra mọi điều tốt lành, nhưng Sa-tan giả mạo những ân tứ đó. Ồ, nếu tôi tiếp tục về điều đó, chúng ta sẽ không vào bài học của mình, phải không?

⁵⁷ [Anh Ben Bryant nói, “Anh Branham, xin lỗi chỉ một phút?”—Bt.]

Vâng, thưa anh.

[“Xin vui lòng? Tôi đã không ở đây vào Chúa nhật tuần trước, và tôi đã biết về những gì anh đã nói vài tháng trước, và tôi thực sự băn khoăn về điều đó, khá nhiều, và tôi cảm thấy phải đến để kể cho anh nghe về điều đó và kể Anh Neville. Nhưng tôi cũng cảm thấy rằng anh có thể biết người vợ và tôi đã đưa điều đó để cầu nguyện. Và sáng nay khi tôi vào đền tạm, tôi không biết điều gì đã xảy ra, và một trong những người anh em yêu quý đã đến gặp tôi sáng nay và xin tôi tha thứ cho anh ấy. Và tôi nghĩ đó là một Thánh Linh giống như Đấng Christ.”]

A-men.

[“Và tôi nghĩ đó là điều rất đáng khen ngợi về người anh em đó.”]

Vâng, thưa anh.

["Anh ấy xin tôi tha thứ cho anh ấy, vì anh ấy đang cố gắng... anh ấy đã—anh ấy đã cố gắng mang giáo lý đó đến cho tôi."]

Vâng.

["Và tôi sẽ không chấp nhận nó. Và anh ấy đã xin tôi tha thứ cho anh ấy sáng nay, và tôi đã tha thứ cho anh ấy trong Danh Chúa Jêsus."]

⁵⁸ A-men. Cảm ơn, Anh Ben Bryant. Bây giờ, điều đó là—điều đó thì chính xác...Tôi rất vui vì anh đã nói điều đó, Anh Ben à. Anh em biết đấy, bởi vì những người ấy đã đi đạo khắp nơi để nói lại cho đúng. Vậy thì, đó là Cơ-đốc giáo chân chính. Đó là Cơ-đốc giáo hành động. Khi họ sai, họ đi đến thú nhận với anh em là sai. Hiểu không? Đứng lên và nói, "Tôi sai, thấy đấy, tha thứ cho tôi."

⁵⁹ Bây giờ, một người cố gắng che giấu điều đó, thế thì anh ta có điều gì đó đang che đậy. Không, thưa quý vị, tôi thích...Giống như một bác sĩ trẻ ở đây...Xem đấy, không thể...Anh ấy...Tôi sẽ không nói điều đó về anh ấy, nhưng, dù sao đi nữa, anh ấy có một chút gì đó muốn làm, anh em biết đấy. Và tôi đã nói, "Ồ, không, Bác sĩ, ông không thể hối lộ Đức Chúa Trời." Tôi đã nói, "Anh phải đặt nó ngay ở đây trên đầu bảng." Đúng vậy, hãy để nó đi thẳng xuống như thế. Dĩ nhiên, người ấy hoàn toàn ngây thơ khi cố gắng làm điều gì sai trái. Anh ấy chỉ—anh ấy chỉ nghĩ làm thế là cách tốt để có thể có được một miếng đất. Và không cố làm điều ác, anh ấy đang cố làm điều đúng đắn. Nhưng anh ấy chỉ muốn...Anh ấy nói, "Tôi..." Anh ấy biết một cách nào đó mà anh ấy có thể đi loanh quanh, kiếm người nào đó làm một việc nào đó mà sẽ khiến người này bị ảnh hưởng qua đây. Anh em đừng làm cách ấy. Anh em cứ đi ngay vào vấn đề. Hiểu không? Hãy ở lại sống đúng với Lời, và rồi anh em có được nó. Hãy ở lại ngay với Lời! Đức Chúa Trời ban phước cho người ấy và đã làm một việc lớn cho anh ấy. Vâng, thưa quý vị.

⁶⁰ Được rồi, bây giờ chúng ta hãy cúi đầu cầu nguyện. Bao nhiêu người muốn được nhớ đến trong lời cầu nguyện? Tôi biết một phụ nữ đang ngồi trên xe lăn chắc chắn muốn được nhớ đến, tôi

tin vậy. Và chị này ở đây, tất cả, nhìn khắp nơi. Bây giờ, chúng ta hãy đặt mọi thứ sang một bên và bước vào sự thờ phượng. Đó là lý do tại sao chúng ta ở đây, trong khoảng ba mươi lăm, bốn mươi phút tới, để thờ phượng.

⁶¹ Giờ đây, lạy Chúa, khi chúng con yên lặng trước mặt Ngài, cảm thấy rằng cảm thấy rằng Chúa Cứu Thế vĩ đại của chúng con, là Đức Thánh Linh, Đấng Lãnh Đạo Thiêng liêng của chúng con ngày hôm nay...khi Giô-suê đã khiến dân sự yên lặng trước mặt Môi-se và nói, “Chúng ta thừa khả năng chiếm lấy xứ đó.” Vì ông không nhìn, những người A-ma-léc hay A-mô-rít, nhưng ông đang nhìn vào một lời hứa Thiêng liêng đã được ban cho bởi Đức Chúa Trời.

⁶² Và trong ngày hỗn loạn này và tình trạng này mà thế giới đang ở trong, và vào buổi sáng ngày sa-bát đẹp trời này, chúng con yên lặng trước Ngài, và nói giữa tất cả sự mạo nhận, sự bất chước xác thịt, trước sự hiện diện của tất cả những linh xấu xa và làm cho lầm lạc, cách chúng con nhìn vào Lời Đức Chúa Trời và nói rằng chúng con còn hơn cả những kẻ chinh phục! Đức Chúa Trời phán rằng Ngài sẽ có một Hội thánh không tì vết hay không một nếp nhăn trong Nó, và chúng con biết rằng một ngày nào đó chúng con sẽ thấy Hội thánh đó. Và chúng con đang phấn đấu như là các thành viên, tin rằng chúng con là thành viên của hội chúng vĩ đại được sanh lại này của Đức Chúa Trời và Hội thánh trên mặt đất ngày nay, chúng con long trọng đến gần Đức Chúa Trời trong Danh Đức Chúa Jêsus.

⁶³ Và khi chúng con đến một cách khiêm nhường, chúng con cầu xin rằng Ngài sẽ loại bỏ khỏi tâm trí và tấm lòng của chúng con tất cả những điều thuộc về thế gian, tất cả những lao khổ của đời sống và những lo lắng, mà rằng Ngài, Ôi Chúa, sẽ đặt chúng con vào sự thờ phượng phải lẽ, hầu cho chúng con có thể thờ phượng Ngài qua việc nghe Lời Ngài.

⁶⁴ Bây giờ, như Giảng, trong bài học của chúng con sáng nay, đã khóc rất nhiều vì không có người nào xứng đáng để nhận lấy Quyền Sách, và trong lòng chúng con có thể khóc sáng nay, Chúa ôi, vì không có ai xứng đáng để mở Quyền Sách này. Nhưng như sự khóc lóc của Giảng chỉ kéo dài trong một thời gian ngắn,

chẳng bao lâu sau ông được an ủi và Chiên Con đã đến và lấy Sách; Ôi Chiên Con của Đức Chúa Trời, sáng nay, xin đến và lấy Sách và mở Nó ra cho chúng con, Chúa ôi. Chúng con chờ đợi Ngài. Trong sự thiếu sót của chúng con, chúng con chờ đợi để được...Xin đáp ứng đủ cho chúng con bởi sự Hiện diện của Ngài và Lời Ngài.

⁶⁵ Nhiều cánh tay giơ lên với Ngài, ôi Chiên Con của Đức Chúa Trời. Chúng con biết rằng Ngài biết mọi tấm lòng, vì Ngài biết ý định của họ. Và Ngài vẫn là Đức Chúa Trời ngày nay như Ngài đã từng có. Và Ngài sẽ luôn luôn như vậy, bởi vì Ngài hoàn hảo và vô hạn và Ngài không thể thay đổi. Và chúng con cầu xin sáng nay rằng Ngài sẽ đáp ứng đủ cho chúng con, lời cầu xin của mọi người. Xin nhậm lời, Chúa ôi, hầu cho tất cả họ sẽ thỏa lòng khi rời khỏi tòa nhà, rằng họ đã ở trong Sự Hiện Diện của Đức Chúa Trời và đi ra với ước muốn của lòng họ. Lạy Chúa, xin đừng quên cả con cũng ở trong số đó. Vì con cầu xin như Danh Chúa Jêsus. A-men.

⁶⁶ Bây giờ, chúng ta hãy giở ra trong Sách đây ấn điển của chúng ta, mong đợi Chiên Con mở các ấn, hoặc mở Sách cho chúng ta. Bây giờ chúng ta hãy lật ra bây giờ, chúng ta đang ở chương thứ 5 về Sách *Sự Khải Thị của Chúa Jêsus Christ*.

⁶⁷ Bây giờ, và với những người bạn của tôi ở khắp nơi trên thế giới, những người sẽ nghe điều này qua băng từ, ở trong đây tôi có thể nói rằng tôi phải nhấn mạnh những sự dạy dỗ và vân vân để thực hiện điều này. Và bất kỳ người nào không có sự dạy dỗ thì không có chức vụ. Vì vậy nếu anh em không nghĩ rằng hội chúng của mình nên nghe băng ghi âm, thì hãy cất chúng đi. Nhưng tôi chỉ bày tỏ quan điểm của chính mình và cảm xúc của riêng mình, sự mặc khải của riêng tôi về Lời Đức Chúa Trời.

⁶⁸ Bây giờ, một vài tháng trước chúng ta đã quay lại và bối cảnh cho...một vài ngày trước, thì đúng hơn, chúng ta đã đi và lấy bối cảnh chương 4, chương 3 đến chương 4. Và bây giờ, Chúa nhật tuần trước, chúng ta lấy bối cảnh từ chương 4 đến chương 5. Và bây giờ, hôm nay, chúng ta muốn đến bối cảnh chương thứ 5 và đặt nền tảng cho chương thứ 6 sắp tới.

⁶⁹ Và hôm nay mục đích của tôi là sắp xếp lại cho có trật tự lời Kinh Thánh, vì có thể trong tương lai, tôi không biết khi nào nó sẽ xảy ra, nhưng nếu Chúa sẵn sẵn, ngày nào đó sẽ tổ chức buổi nhóm bảy ngày trong đền tạm về *Bảy Ấn*. Chúng ta đã có Bảy Thời đại Hội thánh, bây giờ chúng ta sẽ trải qua bảy đêm của bảy ấn màu nhiệm của Đức Chúa Trời, mở một ấn mỗi đêm cho đến khi hết Bảy Ấn. Bây giờ, tôi không biết khi nào Chúa sẽ chu cấp điều đó, nhưng, nếu Ngài cho phép, tôi sẽ chỉ đặt bối cảnh của nó sáng nay.

⁷⁰ Và đi xuống những câu cuối cùng của đoạn kinh này...phần ở đây, hoặc một phần của Kinh Thánh, chúng ta sẽ mang đến *Bảy Mười Tuần Lễ Của Đa-ni-ên*. Và ba tuần cuối cùng, gắn liền nó với Năm Hân Hỉ Ngũ Tuần để đưa mọi người đến với cuối...những ấn cuối cùng, và sau đó ngồi sẵn sàng để Chiên Con mở các ấn.

⁷¹ Và, hãy nhớ, những ấn này là một điều màu nhiệm. Cuốn Sách đã được niêm phong và nó ở mặt sau, có bảy ấn thậm chí không được bày tỏ trong Sách. Những điều này thậm chí không được chép trong Kinh Thánh. Nhưng, nếu ai đó đưa ra lời giải thích về nó, nó sẽ phải so sánh với phần còn lại của Kinh Thánh. Và, ồ, tôi chắc rằng anh em sẽ nhận được phước lành từ điều đó, hoặc tôi nghĩ anh em sẽ nhận được. Tôi tin rằng anh em sẽ có.

⁷² Tôi chỉ mặc áo khoác để kịp xuống đây vào sáng sớm hôm nay, bởi vì trời đã...Tôi đang ngồi trong đó, đọc, và Đức Thánh Linh cứ tràn ngập tôi liên tục với sự nhân từ của Ngài. Và tôi... Khi tôi thấy điều đó, tôi nghĩ, "Ồ, nếu con có thể nói điều đó dưới đó theo cách mà Ngài đang nói với con ở đây, thì tất cả chúng con sẽ có một khoảng thời gian thực sự tuyệt vời." Nhưng, cách nào đó, khi anh em đứng lên trước mọi người, thì anh em không cảm thấy như anh em có khi anh em cầu nguyện cho chính mình, hoặc bất cứ điều gì khác.

⁷³ Nhưng, bây giờ, để bắt đầu trở lại những câu đầu tiên, chúng ta tìm thấy...Bây giờ, với bối cảnh mà chúng ta để lại hôm Chúa nhật vừa rồi, chúng ta thấy ở đây Phao-lô, trong Ê-phê-sô 1:13 và 14, đã bảo chúng ta rằng chúng ta là...có của cầm về sự cứu rỗi của chúng ta, của cầm về sự cứu chuộc của chúng ta. Vì chính Đức Thánh Linh là của cầm về sự cứu chuộc chúng ta. Và điều

này... Vài tuần giảng dạy tiếp theo tất cả sẽ dựa trên sự cứu chuộc, thấy đấy, dựa trên sự cứu chuộc, không phải dựa trên sự xưng công bình. Không... Nó dựa trên sự cứu chuộc; không phải trên— chức vụ trung bảo của sự cầu thay, nhưng dựa trên *được cứu chuộc*. Ô, một cơ nghiệp bị đánh mất hay vật bị mất đã được chuộc lại cho chúng ta lần nữa, và cách mọi việc xảy đến và Đức Chúa Trời đã hoạch định điều đó trước khi từng có thể gian như thế nào, và Hội thánh neo chặt vững chắc như thế nào.

74 Tôi nghĩ đã đến lúc mà chúng ta phải biết mình đang đứng như thế nào. Làm thế nào anh em có thể làm bất cứ điều gì trừ khi anh em có niềm tin vào những gì mình đang làm? Anh em phải có đức tin. Và đó là mục đích của tôi khi làm điều này với hội thánh ở đây, là đem đến cho các tín hữu đức tin và sự tự tin vào những gì họ đang đại diện, bởi vì đó là Lời của Chúa. Thế thì miễn là xuyên suốt Kinh Thánh, nó được đặt một cách có chủ quyền từ Sáng thế ký cho đến Khải huyền, đi đi lại lại, và lên lên xuống xuống, không có cách nào để ma quỷ di chuyển vào đó bất cứ nơi nào, thế thì anh em có được sự tự tin hoàn toàn, đấy, anh em biết mình đang đứng ở đâu.

75 Điều tương tự cũng sẽ xảy ra với chị em của chúng ta ngồi trên xe lăn ở đây, hoặc có thể là những người khác đang bị đau ốm và bệnh tật. Nếu anh chị em có thể có sự hiểu biết hoàn toàn rằng “chính Đức Chúa Trời lấy làm vui để làm cho anh chị em khỏe mạnh,” không có đủ ma quỷ trong đất nước để giữ cho anh chị em bị bệnh. Hiểu không? Đúng vậy, khi anh chị em hiểu rằng chính Đức Chúa Trời lấy làm vui lòng để làm cho anh chị em khỏe mạnh, rằng Ngài đã làm điều đó cho anh chị em, và thế thì anh chị em hiểu cách mà mình phải làm một việc nào đó.

76 Là như thế này. Nếu tôi nói với anh chị em bằng cả tấm lòng mình... Nếu anh em đói và sắp chết đói, và anh em tin tưởng tuyệt đối vào tôi như một người trung thực, và tôi đã nói với anh em nơi có một nghìn đô la, làm thế nào để anh em đến với nó, anh em đi đường nào, chính xác là đi đến đâu, và anh em hiểu chính xác tiền đang nằm ở đâu. Hiểu không? Thế thì anh em sẽ bắt đầu

vui mừng ngay lúc đó, giống như khi anh em đã có tiền đó, nếu anh em tin tôi.

⁷⁷ Vì vậy, anh em thấy đấy, trước khi anh em nhận được...cảm thấy khác biệt nào hoặc bất cứ điều gì khác, anh em có thể thật vui mừng vì sự chữa lành của mình khi nói rằng anh em “đã có nó,” bởi vì anh em chắc chắn rằng mình đã nhận được nó, vì anh em đã tin cậy nơi Đấng đã hứa điều đó với anh em. Hiểu không? Hiểu không? Sự tự tin của anh—của anh em là Ngài không thể nói dối, và Ngài đã nói cho anh em biết chính xác nơi nó được đặt, và rồi anh—anh em có sự tự tin rằng mình đang đi, anh em đã có nó rồi, bởi vì đó là đức tin của anh em, là của cầm cho sự cứu chuộc của anh em.

⁷⁸ Nói cách khác, anh em đang cố gắng được cứu chuộc khỏi bệnh tật, và đức tin của anh em là bản chất của ơn phước đó... hay, đúng hơn, đó là của cầm cho sự chữa lành của anh em. Chừng nào điều gì đó nói lên trong lòng anh em, “Ta là Chúa đấng chữa lành *các người*,” điều đó thật tốt, đó là tất cả những gì anh em cần. Đó là...Ồ, anh em có thể bắt đầu thật sung sướng như vậy, cho dù điều gì xảy ra. Nếu anh em không có điều đó, nếu anh em trở nên tồi tệ hơn, anh em vẫn vui vẻ như ban đầu, anh em hoàn toàn khỏe mạnh, bởi vì anh em đã có sự đảm bảo rằng nó đã chấm dứt. Bây giờ bao nhiêu người hiểu điều đó, hãy giơ tay lên cho chúng ta. Thế đấy. “Đó là chứng cứ của những điều không nhìn thấy.”

⁷⁹ Bây giờ, rồi chúng ta thấy rằng trong phần đầu tiên của chương này, mà chúng ta thấy rằng đầu tiên...chương thứ 5 chỉ là một điểm buộc, của nó—nó là một—một khối kim cương mà buộc chặt phần cuối cùng của thời đại Hội thánh, của chương thứ 3. Chương thứ 4 kể về những gì Giảng được đưa lên Thiên đàng. Và chương thứ 5 đang chuẩn bị cho những điều này...Nơi anh em đã trải qua Bảy Thời đại Hội thánh, sau đó Giảng được đem lên trong chương thứ 4. Và chương thứ 5, ông chỉ đang sắp đặt một bối cảnh ở đây cho việc mở ra của Bảy Ấn. Giống như ông đã làm trong chương 1 của sách Khải huyền, mở đường cho Bảy Thời đại Hội thánh (ở đó Ngài đứng giữa bảy chân đèn bằng

vàng, và Ngài giống như ngọc Mã não và Thạch anh), và Ngài đang chuẩn bị cho Bảy Thời Đại Hội Thánh đó.

⁸⁰ Bây giờ Ngài đang chuẩn bị cho việc mở Bảy Ấn cứu chuộc đó. Đây, đó là nội dung của chương thứ 5. Đó là lý do tôi đọc nó và rồi chỉ lấy nó từ đó, và nói về điều đó và đưa ra những phần khác của Kinh Thánh; là bởi vì nó không phải là từng câu một, điều gì đó đang xảy ra, nó đang chuẩn bị cho điều gì đó xảy ra. Và nếu anh em có sự chuẩn bị, thì anh em chỉ...anh em đã sẵn sàng cho nó lúc đó. Và đó là cách nó xảy ra bởi đức tin hay bất cứ điều gì khác. Bây giờ, điều này, các ấn...

⁸¹ Tôi đã có một số câu Kinh Thánh và những lời bình luận và vân vân được viết ra ở đây. Bây giờ, trong Ê-phê-sô 1:13-14, chúng ta...nếu anh em muốn viết nó ra, rằng, “Chúng ta là có của cầm hiện giờ. Đức Thánh Linh là của cầm về cơ nghiệp của chúng ta.” Nói cách khác, Đó là sự đảm bảo, *của cầm* là “sự đảm bảo,” là “tiền đặt cọc,” rằng chúng ta đã được nhận vào trong Đấng Christ. Đó là niềm hy vọng và sự bảo đảm phước hạnh để chúng ta có Sự sống Đời đời và là người thừa kế mọi thứ mà Ngài đã mua chuộc cho chúng ta. Ô, chào ôi! Anh em có thể thấy điều đó không?

⁸² Ô, khi chúng ta đã được ấn chứng bởi Đức Thánh Linh (tôi cứ trích dẫn nó vì không muốn anh em bỏ sót nó), đó là dấu chứng nhận của Đức Chúa Trời rằng mọi thứ mà Đấng Christ đã chết thay đều thuộc về chúng ta. Chính Đức Chúa Trời đã phán, “Ta đã tiếp nhận người bây giờ, và Ta sẽ ban cho người Ấn chứng này để người chỉ đang đợi chờ thì giờ đó,” đối với sự cứu chuộc trọn vẹn của chúng ta, và đó là điều mà chúng ta đã được dự phần cứu chuộc rồi.

⁸³ Như tôi đã nói vào Chúa nhật tuần trước, tôi tin nó đã xảy ra, ở dưới đây trên dòng dưới này là nơi tội nhân bước đi: rác rưởi, bẩn thỉu, ô uế, bụi bẩn. Bây giờ, người ấy...họ có thể sạch sẽ như...tắm bốn giờ một lần, họ có thể mặc những bộ quần áo đẹp nhất, họ có thể là những học giả bóng bẩy; và ô uế và bẩn thỉu như những bức tường đầy vết bẩn trong địa ngục, trong linh hồn họ. Hiểu không?

⁸⁴ Bây giờ, Cơ-đốc nhân vượt lên trên điều đó, bởi vì người đó có tài sản thừa kế của chúng ta ở trên *đây*. Người ấy đã được nhắc lên, được nâng lên khỏi sự bẩn thỉu và ô uế đó; lên *đây*, và người đó cười trên nó.Ồ, tôi thích điều đó! Như Paul Rader đã nói vào thời điểm đó trên nhật ký, anh em biết đấy, ông nói, “Tôi đang cười trên nó! Tôi chỉ đang cười trên nó!” Đó là nơi nó ở bây giờ:

Bảo đảm phước hạnh, của tôi là Chúa Jêsus!
 Ồ, thật vui nếm trước một chút (tôi đã được
 phép uống từng ngụm ở Nguồn.) của sự
 Thiêng liêng vinh hiển!
 Bây giờ tôi là người thừa hưởng sự cứu rỗi, nhờ
 được Đức Chúa Trời chuộc mua,
 Được sạch trong Huyết Ngài và được tái sanh
 bởi Thần Linh.

Này là truyện ký tôi, bản hát của tôi,
 Hát—hát ngợi khen Ngài suốt ngày không lúc
 nào thôi.

⁸⁵ Hãy xem, nâng lên trên bóng tối, từ trong bụi bẩn, một sự nếm trước! Bây giờ chúng ta có của cầm về toàn bộ cơ nghiệp của mình, bởi vì Đức Chúa Trời đã nhổ rễ ra khỏi những việc thuộc về thế gian rồi và đã trồng chúng ta vào vùng đất cao hơn; nhắc tôi lên, chuyển dời tôi, biến đổi tôi khỏi những việc thuộc về thế gian; nhổ rễ, chặt nhánh, mọi thứ, và nhắc tôi lên, ra khỏi đất sét bùn lầy, ra khỏi vũng bùn xưa của tội lỗi; và trồng tôi trên đỉnh Đồi Si Ôn, đặt trong vườn cây ăn trái của các Thánh đồ yêu dấu của Đức Chúa Trời. Và bây giờ chúng ta là công dân của Vương quốc đó, các anh em và chị em trong Chúa Cứu Thế Jêsus, tất cả sự ô uế và nhuốc nhơ và xấu xa đã biến mất khỏi tâm trí chúng ta. Thân thể chúng ta...được rửa sạch bằng nước trong và lòng chúng ta được rảy bằng Huyết của Đức Chúa Jêsus, và Đức Thánh Linh đang ở cùng với làn gió của Ngài thổi qua các nhánh của chúng ta suốt cả ngày, xô chúng ta và đẩy chúng ta và làm cho chúng ta bén rễ xuống mọc sâu hơn. Điều đó há chẳng tuyệt vời sao? “Của cầm về sự cứu rỗi của chúng ta.”

⁸⁶ Sản nghiệp bị mất của chúng ta, được bày tỏ trong chương này. Sản nghiệp bị mất của chúng ta đã được Đấng Cứu Chuộc Sản Nghiệp nhân từ, quý báu của chúng ta đòi lại. Thật Đức Chúa Trời đã giáng xuống và trở nên...thay đổi hình dạng của Ngài từ Đức Chúa Trời và đã làm con người, để trở nên con người, trở nên một Người Cứu Chuộc Sản Nghiệp, để chuộc lại một thế giới tự nhiên cho một dân xác thịt. A-men! Làm thế nào mà Đức Chúa Trời (Đấng Siêu nhiên) đã trở nên xác thịt để trở nên Người Bà Con, bởi vì Ngài không thể chối bỏ luật pháp của Chính Ngài. Ngài đã đến bằng sự cứu-...mối quan hệ cứu chuộc người bà con vì đó là đường lối Ngài...đó là kế hoạch của Ngài. Đó là đường lối Ngài đã làm.

⁸⁷ Đức Chúa Trời biết con người sẽ sa ngã, nhưng Ngài không thể làm cho con người sa ngã. Đức Chúa Trời biết con người sẽ bị hư mất, mặc dù Ngài không muốn bất cứ ai bị hư mất. Nhưng để những thuộc tính vĩ đại của Đức Chúa Trời có thể được bày tỏ cho tất cả con người, rằng Ngài có thể là Đấng Cứu Chuộc, Ngài có thể là Đấng Cứu Rỗi, con người phải sa ngã. Chính là ở trong người đó sa ngã, rồi chính trong Đức Chúa Trời để cứu chuộc người đó lại. Đó là sự cứu-...chúng ta phải có ban đêm, để làm cho ban ngày trở nên tốt đẹp. Chúng ta phải có bệnh tật, để làm cho chúng ta hưởng thụ sức khỏe. Mọi sự, thuận và nghịch. Vậy thì, và Đấng Cứu Chuộc Sản Nghiệp của chúng ta...

⁸⁸ Bây giờ, tôi muốn anh em để ý ở đây. Tôi đang nhìn ngay xuống chương thứ 5 này, khi người nhìn xem nó, “Chớ sợ!” Ở câu thứ 5 này, “Chớ sợ!” Đấy, luôn luôn...Anh em không muốn hoảng sợ về bất cứ điều gì.

*...một người trong các trưởng lão đã nói với tôi rằng,
Chớ khóc: kia, Sư tử của chi phái Giu-đa, tức là Chồi của
Đa-vít, đã thắng để mở cuốn sách, và tháo bẫy cái ẩn ra.*

*...và, kia, nhìn xem, trong...kia, trong chính giữa ngai
và...bốn con thú,...chính giữa các trưởng lão, có một
Chiên Con đứng...*

⁸⁹ “Một Chiên Con.” Tại sao người không thấy Chiên Con trước đó? Chiên Con đã ngự trên Ngôi của Cha, bên trong những—những người canh giữ. Giảng không thể thấy trong đó, ông chỉ

thấy những sanh vật bốn đầu đó...hay bốn con thú đứng ở đó, hoặc bốn Chê-ru-bim đứng đó canh giữ Nơi Thánh. Và chúng ta đã hiểu điều đó vào Chúa nhật tuần trước, và trong các bài học khác, rằng ông đã thấy điều đó nhưng ông không thể thấy điều gì xa hơn điều đó. Và trong đó, đột nhiên, ở đó xuất hiện...thật bí ẩn, đột nhiên, có Một, một Chiên Con.

⁹⁰ Bây giờ, để cho thấy Nó không phải là một con thú tự nhiên, con chiên nhỏ, bởi vì Nó đã lấy Quyển Sách ra khỏi tay phải của Đấng ngự trên Ngôi; con chiên nhỏ không thể làm điều đó, đấy. Ngài đã—Ngài đã—Ngài đã là Chiên Con, là Đấng Christ. Nói cách khác, trong các thuộc tính của Ngài, Ngài nhu mì và dịu dàng như chiên con.

⁹¹ Bây giờ, để ý, đó là Đấng Cứu Chuộc Chiên Con, Đấng Cứu Chuộc Chiên Con giống như ban đầu. Đức Chúa Trời không bao giờ có thể thay đổi! A-men! Kẻ cứu chuộc đầu tiên là một con chiên, trong vườn Ê-đen, đó là con chiên mà Đức Chúa Trời đã dâng. Và ở đây nó xuất hiện lại, ngay trong sách Khải Huyền, nó một lần nữa là một Chiên Con. Để chuộc lại cái gì? Tình trạng sa ngã và cơ nghiệp sa ngã của một dòng dõi con người sa ngã. Một Chiên Con trở lại để cứu chuộc, giống như chúng ta đã có lúc ban đầu, để cứu chuộc chúng ta.

⁹² Để chuộc lại điều gì? Ngài sẽ chuộc chúng ta về điều gì? Để phá vỡ...mang nó đến...Bất cứ điều gì được cứu chuộc đều là thứ gì đó đã bị đánh mất. Nó là điều gì đó đã bị đánh mất và rồi được mang về lại. Chiên Con này, mang cái gì lại cho chúng ta? Mọi sự mà chúng ta đã có lúc ban đầu.

⁹³ Lúc đầu chúng ta đã có gì? Sự Sống Đời Đời. Chúng ta là những người thừa kế của thế gian. Chúng ta có Sự sống, chúng ta không bao giờ phải chết. Chúng ta đã không bao giờ phải bị ốm. Chúng ta đã không bao giờ phải già nua. Chúng ta đã không hề có bất kỳ lo lắng nào. Nơi không có tang tóc, mồ mả, không có điều xấu ác, không có sự chết, không có tóc bạc, không khòm lưng, không than thở, không khóc lóc. Chúng ta đã có Sự sống, Đời đời! Chúng ta có quyền thực thi công lý trên cả trái đất. Chúng ta chỉ là một thần (chỉ thể thôi) trên trái đất; đi đạo, và nếu cây này trông không đứng thẳng ở đây, chúng ta sẽ nói, “Hãy nhổ lên và

đặt qua đây,” và nó sẽ làm điều đó. Gió đang thổi mà chúng ta không muốn gió thổi, “Hãy yên đi, lặng đi,” và nó yên lặng. Và Ngài đã đến để làm gì? Để cứu chuộc tất cả trở về với chúng ta lại (Ồ, ô, ồ, ồ, ồ, chao ôi!), đem tất cả trở lại.

94 Và bây giờ bản thân thiên nhiên đang rên rỉ, chờ đợi điều gì? Sự tỏ ra của các con trai của Đức Chúa Trời, để các con trai của Đức Chúa Trời được tỏ ra.

95 Và chúng ta có của cầm về sự cứu rỗi chúng ta bây giờ, và có thể lấy anh em chúng ta mà sắp chết vì bệnh ung thư, và đứng với hơi thở nhỏ nhoi đó của sự cứu chuộc, và cầu nguyện lời cầu nguyện bằng đức tin ở trên người ấy sẽ làm cho người ấy trở lại khỏe mạnh lại; chúng ta sẽ làm gì khi chúng ta chiếm hữu lại hoàn toàn? A-men!

96 Thiên nhiên biết điều đó. Thiên nhiên đang rên rỉ và chúng ta đang rên rỉ với nó. Thiên nhiên đang chờ đợi sự tỏ ra của các con trai của Đức Chúa Trời, bởi vì thiên nhiên đã bị nguyên rủa cùng với chủ nhân của nó. Khi chủ nhân của nó bị nguyên rủa (người cao nhất), thì thiên nhiên đã sa ngã cùng với chủ nhân. Nhưng khi Đấng Cứu Chuộc Sản Nghiệp này đến (Ha-lê-lu-gia!) và chuộc lại con người mà là chủ thiên nhiên. Lúc đó tất cả thiên nhiên đang chờ đợi người, chủ nhân đó.

97 Chúng ta làm gì? Lấy cái búa và nắm chặt trong tay và đốn cây nếu chúng ta muốn; nhưng ngày ấy chúng ta sẽ không làm thế. A-men!

98 Cả thiên nhiên đang đợi chủ của nó. Và chủ là các con của Đức Chúa Trời đã được ban cho trái đất này. Bây giờ, Đức Chúa Trời sẽ có các tầng trời của Ngài, tất nhiên, nhưng điều này đã được trao cho con người. Và Đấng Cứu Chuộc Sản Nghiệp đến để cứu chuộc chúng ta trở lại với những gì chúng ta đã đánh mất. Thật đẹp biết bao! Chao ôi! Tôi chỉ nghĩ đó là... “Một Đấng Cứu Chuộc Chiên Con.”

99 Khi công việc kết thúc, chúng ta lại có tất cả mọi thứ. Mọi thứ loại gì? Chúng ta có mọi quyền năng. Chúng ta có Sự sống Đời đời. Chúng ta có sức khỏe Đời đời. Chúng ta có tuổi trẻ Đời đời. Chúng ta có quyền năng Đời đời. Ồ, chúng ta hoàn toàn Đời

đời với Cõi Đời đời! Và, thế thì, tất cả chúng ta đang chờ đợi thì giờ ấy đến, chờ đợi và than thở, chờ đợi.

¹⁰⁰ Và Sách đóng bẫy ấn này về bẫy kế hoạch cứu chuộc đã được mang đến cho chúng ta, và đó là những gì Sách này nắm giữ. Bây giờ, chúng ta sẽ đi qua chương thứ 10 nơi mà Thiên sứ mạnh mẽ này tuyên bố điều gì đó mà...và Ngài có một quyển Sách nhỏ mà Giảng phải ăn. Và khi ông ăn, ông nuốt nó vào trong bụng thì nó đắng, nhưng miệng ông thì ngọt.

¹⁰¹ Khi anh em phải tiêu hóa Nó, thì nó trở nên đắng, mọi người chống lại anh em, mọi người nói “Anh là một thánh quá máu, anh là *thế này, thế nọ, hay thế kia.*” Hiểu không? “Anh bị—anh bị—anh bị mất trí.” Vì thế thật khó tiêu hóa Nó; nhưng khi anh em đang làm chứng về sự Vinh hiển Ngài, Nó ngọt ngào trên môi miệng anh em. Chỉ thế thôi. Hiểu không? Và khi anh em đứng lên trong một buổi nhóm, anh em nói, “Vinh hiển thay Đức Chúa Trời! Ha-lê-...” Ồ, khi anh em đang trải qua sự vây hãm lớn đó, thật khó khăn; nhưng sau đó khi anh em ra khỏi cuộc bao vây vĩ đại đó anh em có thể làm chứng về điều đó, thì Nó ngọt ngào trên môi. Hiểu không? Đúng thế. Đó là Sách cứu chuộc này.

¹⁰² Bây giờ, bây giờ, chúng ta muốn đưa ra một minh họa nhỏ nữa trong câu thứ 5 ở đây, và sau đó chúng ta sẽ bắt đầu về...lấy câu thứ 6 của chúng ta và bắt đầu. Bây giờ, tôi muốn anh em để ý trong kế hoạch cứu chuộc như thế nào Đức Chúa Trời đã báo trước điều đó, Ngài đã thực hiện nó một cách hoàn hảo nơi Ru-tơ và Bô-ô. Tôi...Đó là nơi chúng ta đã kết thúc vào Chúa nhật tuần trước. Bây giờ, tôi muốn bắt đầu ngay bây giờ, hôm nay, về Ru-tơ và Bô-ô.

¹⁰³ Bây giờ, có bốn điểm, hay bốn giao điểm ở Ru-tơ và Bô-ô. Đầu tiên là Ru-tơ *quyết định*. Bao nhiêu người đã từng nghe...tôi giảng sứ điệp đó? Xin giơ tay cho chúng ta thấy. Tôi biết...Ồ, tất cả các bạn, tôi đoán vậy. Tôi đã có nó ở đây, và đã giảng nó trên băng và vân vân. Trước tiên, Ru-tơ, phải *quyết định* xem mình có đi vào xứ này, hay không, cùng với Na-ô-mi. Nàng phải đưa ra quyết định. Rồi sau khi nàng đến đó, điều tiếp theo nàng phải làm là *hầu việc* trong cánh đồng của Bô-ô; ở ngoài đó, đi chân đất, mót lúa sau lưng thợ gặt, hầu việc. Và rồi sau khi nàng được

ơn trước mặt Bô-ô, thì nàng phải đợi cho đến khi Bô-ô thực hiện quyền cứu chuộc sản nghiệp, để lấy lại tất cả những gì Na-ô-mi đã đánh mất để mang Ru-tơ, người Mô-áp vào. Và sau đó là giai đoạn tiếp theo, là—là Ru-tơ được thưởng.

Bây giờ, hãy xem. Ru-tơ, *quyết định*, một cách hoàn hảo...

¹⁰⁴ Ô, bất cứ ai nói “rằng Kinh Thánh không được hà hơi,” có điều gì đó không ổn với họ. Mọi Lời của Nó được hà hơi, mỗi Lời của Nó ăn khớp với nhau giống như một cái khớp trên một—trên một—trên một tấm ván. Nó thực sự ăn khớp với nhau một cách hoàn hảo như các bánh răng cửa trên một bánh xe mạnh mẽ đang quay, được tính thời gian đến từng phần triệu của giây, thật hoàn toàn chính xác.

¹⁰⁵ Bây giờ, hãy để ý điều này, Ru-tơ, *quyết định*, nàng phải đưa ra quyết định nàng có quyết định để đi qua đó hay không. Nàng đã phải quyết định. Bây giờ, đó là cách mọi tín đồ phải làm. Anh chị em phải rời bỏ những ám ảnh cũ của mình, anh chị em phải rời bỏ đời sống cũ của mình, anh chị em phải rời bỏ những—những điều cũ của thế gian.

¹⁰⁶ Anh Roy, có phải Chị Roberson bị ốm không? Ô, tôi chỉ nghĩ có lẽ chị ấy bị ốm hay gì đó. Tôi định nói đưa chị ấy lên đây nếu chị ấy bị ốm hay điều gì đó.

¹⁰⁷ Họ phải rời khỏi những nơi trú ẩn cũ của đời sống, hoặc điều gì đó như thế, và—và băng qua một vùng đất mới, với một dân mới mà anh em chưa từng biết trước đây. Đó là những gì anh em đã làm không, anh em trở thành một Cơ-đốc nhân? Anh em rời khỏi phòng chơi bi-a, anh em rời khỏi câu lạc bộ đêm. Anh em phải đi qua một nhóm người trông giống như bị co giật, họ run rẩy và lắc và khóc, và lắc đầu và nhảy lên nhảy xuống, và ồ—ồ, đó là một—nó là một—một—một “đám điên khùng” đối với anh em. Vì vậy anh em phải đưa ra quyết định xem anh em có đi hay không. Đúng thế. Và bạn biết rằng khi bạn làm vậy, những người của chính bạn sẽ chế giễu bạn, những người mà bạn đã rời bỏ. Đúng thế không? Điều đó chỉ tự động. Anh em chỉ...họ nên mong đợi điều đó bắt đầu, vì đó là cách nó diễn ra.

108 Bây giờ, Ru-tơ có điều cũng giống như vậy. Người Mô-áp sẽ nói gì với nàng khi nàng vượt qua để đi qua Y-sơ-ra-ên, với một đám người cuồng tín? Thấy đó, nàng phải đưa ra quyết định. Nàng phải quyết định. Và anh em phải quyết định. Và, cuối cùng, khi nàng đã quyết định, nàng đã đi qua vào vùng—vùng đất mới.

109 Bây giờ, đó là sự xưng công bình. Đúng thế không? Bây giờ, hãy xem Hội thánh này. Ô, nó thật hoàn hảo.

110 Anh em biết làm thế nào chúng ta... Bao nhiêu người trong anh em đã nghe *Dòng Dõi của Áp-ra-ham* khi tôi giảng về điều đó? Cách mà *sự xưng công bình, sự nên thánh, phép báp-têm* bằng Đức Thánh Linh. Bây giờ, hãy xem điều này có đúng hay không.

111 Ru-tơ, đưa ra *quyết định* của mình, là một hình bóng về Hội thánh, Hội thánh Dân Ngoại. Nàng quyết định, và vượt qua để vào xứ. Bây giờ, rất nhiều lần, chúng ta những người Giám Lý và Báp-tít, chúng ta nghĩ rằng đó là tất cả những gì các bạn phải làm. Nàng chỉ mới bắt đầu! Nàng vẫn chưa đi đâu cả, nàng chỉ đi qua trong xứ.

112 Bây giờ, điều tiếp theo nàng phải làm, nàng phải *làm việc*. Cô trở thành một người sống theo luật pháp. Nàng phải “thực hiện sự cứu rỗi của chính mình với lòng kính sợ và run rẩy” như anh chị em. Nàng đi ra đồng và mặc y phục của nàng, và đi ra ngoài đồng ruộng và mót lúa sau những tờ gái để kiếm lương thực cho ngày đó. Đúng thế không? Nàng đang làm gì? Nàng đang cố gắng để được ơn trước Bô-ô. Vì thế nàng đã làm việc theo cách của mình qua giai đoạn tuân thủ luật pháp.

113 Và đó chính xác là những gì Hội thánh đã làm. Những người Luther tin Điều đó bởi đức tin và đi vào xứ sở. Nhưng Giám Lý đã dạy sự nên thánh, đó là quan điểm hợp pháp của Nó, đấy, “Bạn phải làm điều gì đó.” “Tôi phải tránh xa! Tôi phải để tóc dài,” những người đàn bà ấy nói. Tất nhiên, họ không làm điều đó nữa; nhưng họ—họ đã làm điều đó, để tóc của họ dài ra. Họ phải bỏ việc sơn phết mặt mày của họ. Họ không mặc váy của—của họ sai và—và, hoặc, gần như những người khác đã làm. Họ phải làm gì đó. Hiểu không? Đó là những gì nàng đã làm, trạng thái của sự xưng công bình, trạng thái của sự thánh hóa.

114 Bây giờ, khi cuối cùng nàng được ơn trước Bô-ô, điều gì đã xảy ra? Lúc ấy Na-ô-mi nói với nàng, “Con *chờ đợi* ở đây cho tới khi Bô-ô làm công việc của người chuộc sản nghiệp, vì ông ấy là người duy nhất có thể làm điều đó. Ông ấy là người chuộc sản nghiệp kế tiếp của chúng ta, và con cứ *đợi* ở đây. Đừng ra đồng ruộng nữa. Đừng làm *điều này, điều kia*, hay *điều nọ*. Con cứ *đợi* cho đến khi quyền cứu chuộc sản nghiệp được làm trọn.” Và nàng *đã nghỉ ngơi*. A-men!

115 Đó chính xác là những gì Hội thánh đã đến trong giai đoạn cuối cùng này của Ngũ Tuần. Hiểu không? Trong sự bắt đầu của Ngũ Tuần hết thầy họ đều làm việc và họ “*phải làm điều này*,” và họ làm rúng động và mọi thứ khác. Bây giờ Hội thánh đang làm gì? Hội thánh thật chỉ đang *yên nghỉ*. Sự *Yên nghỉ* là gì? Đây này, *Sự Yên nghỉ* là “Đức Thánh Linh,” ngày *sa-bát*. (Cơ-đốc Phục lâm muốn nói với chúng ta, anh em biết đấy, về là ngày thứ bảy *sa-bát* hay điều gì giống như thế.) Trong Hê-bơ-rơ chương 4, nói, “Chúng ta là những người đã bước vào *Sự yên nghỉ* của Ngài, thì đã nghỉ các công việc của mình cũng như Đức Chúa Trời đã nghỉ công việc của Ngài vậy.” Vậy ngày *sa-bát* là Đức Thánh Linh.

116 Và khi Ru-tơ đang *yên nghỉ*, đó là hình bóng về Hội thánh *yên nghỉ* trong những lời hứa của Đức Chúa Trời! Bây giờ chúng ta có của cầm về sự cứu rỗi của chúng ta. Chúng ta không lo mình sẽ đi qua đó hay không, chúng ta sẽ đi! Đúng thế. Đức Chúa Trời đã phán vậy! Đức Chúa Trời đã hứa điều đó và chúng ta đã nhận được của cầm (A-men.), đã nhận được rồi, Đấng Christ đã tiếp nhận chúng ta. Không có cách nào tránh khỏi Điều đó bây giờ, chúng ta ở đó! A-men! Tất cả những gì chúng ta phải làm chỉ là *đợi* cho đến khi...Ngài lấy...Ngài đang thực hiện quyền Cứu Chuộc Sản Nghiệp. Chúng ta có của cầm với nó ngay bây giờ, chờ *đợi* thời điểm khi Ngài trở lại.

Và điều tiếp theo là những gì Ru-tơ đã có, Ru-tơ đã *được thưởng*.

117 Đó là những gì Hội thánh đã làm. Nó bước vào sự xưng công bình, dưới thời Luther. Nó đã đi vào sự thánh hóa, dưới thời Wesley. Đi vào phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh, trong những ngày sau rốt này. Và bây giờ *đang yên nghỉ* với của cầm về sản

nghiệp của chúng ta mà chúng ta biết rằng điều gì đó đã xảy ra trong chúng ta, chúng ta đã vượt qua sự chết để đến với Sự sống, và chờ đợi, rên rỉ với thiên nhiên, cho thời điểm mà chúng ta sẽ nhận được một Sự sống bất tử, một sự trọn vẹn bất diệt; thân thể chúng ta sẽ được cứu chuộc. Mọi thứ đã được cứu chuộc, và chúng ta chỉ chờ đợi Ngài trở lại từ cửa thành. A-men!

118 Rồi gì nữa? Ru-tơ đã *được thưởng*. Đó là khi chúng ta sẽ được khen thưởng. Đó là điều mà Cuốn Sách bầy ấn này sẽ mở ra cho chúng ta. Những điều này là gì? Chúng là những sự màu nhiệm. Chúng không được viết trong Lời, chúng phải được Đức Thánh Linh bày tỏ; nhưng nếu anh em để ý, thực sự, chúng được bày tỏ xuyên suốt Kinh Thánh nhưng chúng được giấu kín với dân sự. Khi chúng ta đến cuốn sách một lát nữa, anh chị em sẽ thấy nó thích hợp như thế nào, rồi anh chị em sẽ biết thật sự những việc ấy mở ra như thế nào.

119 Bây giờ, vâng, *yên nghỉ*. Những gì Ru-tơ dưới sự xưng công bình...Anh chị em thấy điều đó, hãy nói “A-men.” [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Ru-tơ dưới sự thánh hóa, *lao khổ*, người giữ luật pháp. Ru-tơ, *đang yên nghỉ*, đợi Bô-ô trở lại sau khi công việc hoàn thành.

120 Bây giờ, Bô-ô của chúng ta đã hoàn thành công việc tại Đồi Sọ. Nhưng trước khi Ngài đến để đem chúng ta về Nhà Ngài, Ngài về Nhà trước (trong Giảng 14) để chuẩn bị một chỗ cho chúng ta. Vinh hiển thay!

Lòng các người chớ bối rối: nếu các người tin nơi Đức Chúa Trời, cũng hãy tin Ta nữa.

Trong nhà Cha Ta thì nhiều dinh thự: bằng chẳng vậy, Ta đã nói cho các người rồi. Nhưng Ta sẽ đi và sắm sẵn cho các người một chỗ.

Và...trở lại lần nữa, để tiếp nhận các người...

121 Thấy đó, Bô-ô đi xuống, ông đã làm gì? Ông đi xuống, đứng... đưa các trưởng lão đến và đi đến trước cổng thành, cởi giày ông, và nói, “Hãy biết rằng hôm nay tôi chuộc lại Na-ô-mi và tất cả sản nghiệp của bà ấy.” Ông đã lấy người nữ Mô-áp cùng với nó.

122 Và khi Chúa Jêsus đến, Ngài đến để cứu chuộc ai? Y-sơ-ra-ên. Ngài đã làm gì trong việc nhận lấy Y-sơ-ra-ên? Ngài lấy Cô Dâu Dân Ngoại. Chắc chắn, Ngài đã lấy, khi Ngài nhận lấy Y-sơ-ra-ên. Ngài đã đi... Và Ngài đã đến với dân của Chính Ngài, Ngài phải đến. Điều đầu tiên Ngài phải làm là gì? Chuộc Lại dân của Chính Ngài. Và Hội thánh Dân Ngoại chỉ là chị em với người đàn bà đó, hội thánh Y-sơ-ra-ên. Chắc chắn! Vì vậy Ngài phải cứu chuộc Y-sơ-ra-ên để có được *Điều này*. Và ông phải chuộc Na-ô-mi để có được Ru-tơ, cô dâu của ông.

123 Vậy thì, ông đã làm gì? Trước khi ông có thể lấy nàng... Ôi, vinh hiển thay! Chà! Ông đã làm gì? Ông đi ra đến nông trại, tôi đoán ông đã sơn lại mọi thứ và ông trải những tấm thảm mới trên sàn nhà.Ồ, ông—ông có thể đã xây dựng một ngôi nhà mới. (Trong trường hợp của chúng ta, đó là một Nhà mới.) Và ông đã sẵn sàng mọi thứ, và sau đó ông trở lại với một đóa hoa cài trên ngực cho lễ cưới. A-men!

124 Ru-tơ đang làm gì? Không làm một điều gì cả. Nghỉ ngơi! Chờ đợi! Không còn lao khổ, không còn bị xáo động nữa!

125 “Tôi phải là người Giám Lý không? Tôi phải gia nhập Báp-tít không? Tôi phải là tín đồ Trưởng Lão không?” Không, thưa quý vị, chỉ nhận lấy Đức Thánh Linh và nghỉ ngơi. [Băng trống—Bt.]

Chúng ta đang trông đợi sự đến của thời đại
Thiên hi niên ấy, (Vinh hiển thay!)
Khi Chúa phước hạnh của chúng ta sẽ đến và
đón Cô Dâu đang chờ đợi của Ngài đi;
Ồ! Trái đất đang rên rỉ, khóc lóc cho ngày giải
phóng êm dịu ấy.

Tất cả muôn vật, thiên nhiên đang rên rỉ, lá cây vả, vạn vật đang chờ đợi ngày giải thoát phước hạnh ấy, khi Đấng Cứu Chuộc Sản Nghiệp trở lại và đem Cô Dâu của Ngài đi.

126 Bây giờ Nàng đang nghỉ ngơi. Dưới sự thánh hóa? Không. Dưới sự xưng công bình chăng? Không. Nhưng dưới cả *sự xưng công bình, sự nên thánh*, và trong *sự yên nghỉ*.

127 Bây giờ, Ê-sai, chương 28 và câu 18, Nó nói:

...giềng mới thêm giềng mới,...hàng thêm hàng,...một chút chỗ này, và một chút chỗ kia: điều gì tốt thì giữ chặt lấy.

Vậy nên Ta sẽ dùng môi lạ và những lưỡi khác mà phán cùng dân này.

...Và đây là nơi yên nghỉ, đây là ngày Sa-bát, đây là lúc Hội thánh đi vào chờ đợi.

128 Hãy nhìn cách chúng ta đến qua sự xung công bình, sự nên thánh, bây giờ vào phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh: sự yên nghỉ, chờ đợi. Nó là gì? Và bây giờ, bây giờ, khi chúng ta đến với những sự khả thị này, anh em sẽ thấy nó là gì bây giờ. Hiểu không? Làm thế nào mà chỉ...Những điều này không thể được dạy cho đến ngày nay. Chúng đã không, chúng đã không thể được dạy. Chúng đã không được mở ra với con trai loài người. Kinh Thánh đã nói vậy. Tôi có thể chỉ cho anh em ở đây trong lời Kinh Thánh rằng nó đã nói rằng nó sẽ không được mở cho đến khi (các con trai của loài người), cho đến ngày nay. Và bây giờ chúng ta đang kết thúc nó trên những ơn phước tuyệt vời này. Hiện nay... Được rồi.

129 Câu thứ 6...Hoặc một phần của câu thứ 5, trưởng lão trong câu thứ 5 đã đúng khi nói, “Kìa, một Chiên Con!” Nhưng, khi người nhìn xung quanh, người thấy một Sư Tử. Đó là một Sư Tử thay vì một Chiên Con. Nhưng thế thì điều đó là gì? Công tác câu thay của Ngài đã xong, trung bảo. Ngài đã...từ bỏ vai trò Đấng Trung Bảo vào cuối thời đại Hội thánh, để trở thành Sư Tử của chi phái Giu-đa, công việc trung bảo của Ngài đã được thực hiện. Và Ngài đã trở thành một Sư Tử mà bây giờ là Quan Án, và Ngài đã lấy, khi Ngài lấy Cuốn Sách từ tay.

130 Bây giờ, hãy nhớ, khi một người đi đến để cứu chuộc, đừng quên điều đó bây giờ, khi một người đi cứu chuộc, thì đem theo những người với mình và đi đến cổng thành, là các trưởng lão, và ở đó người—người—người ấy tuyên bố mục đích của mình để ở đó. Đó là những gì người ấy đã làm, người ấy đi đến cổng thành, nói, “Tôi ở đây để tự nhận mình là người chuộc lại sản nghiệp và với sản nghiệp này, và tôi ở đây để tỏ cho biết trước những trưởng lão này của thành phố.” Hiểu không?

131 Và khi đó...Giăng đã khóc. Bây giờ, người nào đó, như tôi đã nói tuần trước, họ nói, “Giăng đã khóc vì không tìm được ai xứng đáng.” Không phải thế. Một người dưới ảnh hưởng của Đức Thánh Linh sẽ không khóc vì điều đó. Nghĩ rằng, “Vì ông không xứng đáng,” có lẽ bản thân Giăng không xứng đáng. Không có ai xứng đáng. Nhưng ông không khóc vì điều đó.

132 Tôi tin rằng ông đã khóc vì sung sướng bởi vì ông đã nhìn thấy toàn bộ kế hoạch cứu chuộc đã được viết trong Sách này ở đây. Không phải vì không có ai xứng đáng, bởi vì, có một Chiên Con đang đứng ngay đó xứng đáng. Vì vậy ông đã khóc, ở đó ông nói, “Ôi, vinh hiển thay Đức Chúa Trời!” Hãy lắng nghe ông trực tiếp khi ông la lớn. Bây giờ, nhưng chúng ta thấy ông ở đây đang khóc vì ông rất vui mừng vì Chiên Con đã lấy Sách vì...từ tay của Đấng ngự trên Ngai.

133 Và ngay sau khi ông đã làm...Khi Thiên sứ này, Thiên sứ quyền năng này, kêu lên “Ai xứng đáng?” người đang thông báo ngay lúc đó, người đang thông báo cho Đấng Cứu Chuộc Sản Nghiệp. Và ngay sau đó, người nói, “Ai xứng đáng nhận Sách?” Thì điều gì đó...Rồi Giăng bắt đầu khóc. Rồi điều gì đã xảy ra? Ông đã thấy, Sách đứng đó. Nó ở đó, nhưng ai xứng đáng?

134 Ồ, Gáp-ri-ên đứng ở đó, dĩ nhiên, ngài xứng đáng; nhưng, đây, ngài không phải là một người, và ngài là một Thiên sứ. Và ở đó Mi-chên đứng đây, ngài đáng được; nhưng ngài không phải con người, ngài là Thiên sứ. Vì vậy, đó phải là một người nào đó đã trở thành một người trần gian như chúng ta. Và rồi khi ông nhìn thấy Chiên Con này đã bị giết từ buổi sáng thế, đến gần, và ông thấy rằng Ngài đã bị giết mọi cách cho đến khi sáng thế, rồi Giăng khóc. A-men! Vì tại nơi đó, ông đã nhìn thấy toàn bộ sự việc. Hiểu không?

135 Và ngay sau khi người đã loan truyền “Ai xứng đáng?” người đang thông báo về sự đến của Đấng Cứu Chuộc Sản Nghiệp. Và Ngài đã đứng đây, một Chiên Con. Và Ngài đã làm gì? Bước đến Ngai nơi Thần của Đức Chúa Trời ngự, và lấy Cuốn Sách ra từ tay phải của Đấng ngự trên Ngai. Và tất cả các trưởng lão sắp mình xuống và nói, “Ngài xứng đáng vì Ngài đã bị giết.” Hiểu không? Và rồi Ngài trở thành...Sách của Ngài, hay ít nhất là Sách

cứu chuộc, hay—hay Sách cầu thay trong thời đại Hội thánh đã xong, bây giờ Ngài trở thành Đấng Cứu Chuộc.

¹³⁶ Bây giờ, sự bày tỏ về cách Ngài đã làm sẽ xảy ra trong Bày Ấn này. Bây giờ, chúng ta để ý trong...giống như khi Cuốn Sách về công việc trung bảo của Ngài đã được thực hiện, công việc đã hoàn thành, bây giờ trong ba chương đầu tiên của Hội thánh, đã hoàn thành. Nhưng bây giờ sự cứu chuộc, sự cứu chuộc thì được bày tỏ. Nó là gì? Bây giờ, khi Ngài lấy Quyển Sách này...Bây giờ, hãy cố gắng suy nghĩ sâu sắc, bởi vì, chúng ta nếu có được bảy đêm này, anh em sẽ—anh em sẽ hiểu được nó bây giờ.

¹³⁷ Nếu anh em không hiểu, cứ giơ tay lên và nói, “Tôi không—tôi không hiểu nó,” đấy, nhìn xem, vì tôi muốn anh em chắc chắn bây giờ.

¹³⁸ Bây giờ, chú ý “Sự cứu chuộc.” Sau đó, ngay sau khi sự cầu thay của Ngài được thực hiện cho Hội thánh, thì Ngài bày tỏ chính Ngài là Đấng Cứu Chuộc Sản Nghiệp. Anh em hiểu kịp điều đó bây giờ không? Và bây giờ Ngài sẽ bày tỏ cho Hội thánh cách Ngài đã làm điều đó. Và rồi nếu sự bày tỏ này đã bắt đầu rồi, thì điều đó chứng tỏ chúng ta đang ở cuối con đường. A-men! Bây giờ, anh em chỉ cần xem liệu Điều này...Nó đúng hay không, khi chúng ta đi qua lời Kinh Thánh ở đây.

¹³⁹ Chúng ta tìm thấy: Điều gì đã được bày tỏ? Sự khả thị về sự cứu chuộc là gì, chúng ta đã được cứu chuộc như thế nào? Chỉ nhìn vào đây trong vài năm gần đây những gì đã xảy ra: sự khả thị về Danh Chúa Jêsus trong phép báp-têm bằng nước, sự khả thị về không có địa ngục Đòi đời, chưa từng được biết đến trước đây (nghĩ rằng những người thân yêu của anh em sẽ dành cho Đòi đời). Hiểu không?

¹⁴⁰ Và anh em không thể có Sự sống Đòi đời trừ khi anh em được cứu. Anh em có Sự sống Đòi đời, thế thì anh em không thể bị thiêu trong địa ngục suốt Đòi đời. Anh em sẽ bị trừng phạt vì tội lỗi của mình bằng sự sống xác thịt, nhưng anh em không thể có Sự sống Đòi đời trong địa ngục. Nếu anh em có Sự sống Đòi đời, thì anh em không thể bị thiêu đốt mãi mãi vì chỉ có một dạng Sự sống Đòi đời. Và tôi chắc rằng Hội thánh hiểu điều đó.

¹⁴¹ Bây giờ, nó là gì? Những thứ khác là gì? Kế hoạch cứu chuộc. Cứ nhìn xem những gì đã được ban cho chúng ta gần đây bởi Đức Thánh Linh, xem: Dòng Dõi của Áp-ra-ham, sự mặc khải có ý nghĩa gì.

¹⁴² Dòng dõi con rắn. Thấy Sách Khải Huyền này không? Hãy xem khi chúng ta đến với nó, nó được lật ra như thế nào. Và tôi đã chứng minh điều đó ngay tại đây bằng lời Kinh Thánh, điều đó chính xác là Lễ thật. Tôi quay trở lại trong Khải...hoặc, quay lại Sáng thế ký và lấy nó lên và cho thấy khi ấn đó mở ra, nó quay trở lại xuyên suốt Kinh Thánh, từ Sáng thế ký đến Khải huyền.

¹⁴³ Hãy nghĩ xem, từ Sáng thế ký đến Khải huyền, chưa bao giờ có ai chịu phép báp-têm nhân danh “Cha, Con, Thánh Linh.” Đó là một phép báp-têm giả! Tôi đã đứng trước hơn ba trăm thầy giảng của hiệp hội mục sư truyền đạo lớn hơn của Chicago ngày nọ, và chứng minh điều đó cho đến khi tất cả họ khóc với nhau. Bảy mươi người trong họ sắp đến để được báp-têm như Danh Đức Chúa Jêsus.

¹⁴⁴ Và dòng dõi con rắn đã có từ Sáng Thế ký! Nếu con rắn không...nếu hẳn không có dòng dõi, thì Đấng Christ đã không được sinh ra; bởi vì Ngài đã phán, “Ta sẽ đặt sự thù địch giữa Dòng dõi của người và dòng dõi của con rắn.” Và nếu dòng dõi con rắn là một huyền thoại thì Đấng Christ cũng là một huyền thoại, thì Hội thánh cũng là một huyền thoại, hãy xem chỉ thế thôi, anh em không thể tách rời nó. Con rắn có một dòng dõi, và đó là kẻ thực sự làm cho họ chao đảo. Tại sao họ không thể hiểu nó? Bởi vì họ không có sự khải thị về điều đó.

¹⁴⁵ Tại sao họ không đến và tranh luận với tôi? Bục giảng mở cửa mọi lúc, tôi sẽ gặp bất cứ ai. Tôi sẽ không tranh cãi với họ, nhưng tôi chắc chắn sẽ thảo luận với họ, nếu họ muốn...Tôi đã hỏi họ ngay trước hiệp hội. Tôi muốn một số bạn cho tôi biết nó sai ở đâu! Đừng đứng trong một góc và nói về tôi, về điều đó, hãy đến trước mặt tôi và đứng. Chúng ta hãy—hãy để nó là thật, chúng ta hãy lên đây và xem ai đúng và ai sai về điều đó. Nhưng họ sẽ không giải quyết nó. Thành thật mà nói, họ biết rõ hơn. Hiểu không?

¹⁴⁶ Bởi vì, không phải tôi, mà chính là Đức Thánh Linh, chính Thiên sứ của Đức Chúa Trời mà anh em thấy. Còn về những ngày này ở đây khi tất cả những điều này xảy ra, và Thiên sứ này của Chúa đang đứng gần thì sao? Tôi sẽ không biết những điều này, nhưng đó là thì giờ, nó ở đây. Khi chúng ta đi qua bảy Linh này, bảy cái sừng, và các thứ, ngày nay, nếu Chúa muốn, anh em sẽ thấy nó ở đâu. Đó là—đó là thời đại mà chúng ta đang ở trong mà những sự khải thị này được cho là sẽ đến. Nó là Sách về những sự khải thị, sự khải thị của Chúa Jêsus Christ. Và chúng ta đã thấy, ngay chương đầu tiên, Ngài đã bày tỏ Ngài là ai. Và bây giờ Ngài đang lấy Bảy Ấn, bày tỏ cách Ngài cứu chuộc trái đất.

¹⁴⁷ Và một trong chúng là bởi Danh Chúa Jêsus Christ. Điều khác là lấy đi nỗi sợ hãi ra khỏi dân sự, như: Đòi đòi, sự cứu chuộc Đòi đòi, sự xung công binh bởi đức tin, sự nên thánh, phép báp têm bằng Đức Thánh Linh. Và điều gì? Rằng chúng ta được an ninh Đòi đòi, lấy đi mọi nghi ngờ ra khỏi dân sự. Nếu anh chị em có của cầm về sự cứu rỗi mình, Đức Chúa Trời đã ấn chứng cho anh chị em đến ngày cứu chuộc rồi. Ê-phê-sô 4:30 nói:

...chớ làm buồn lòng Thánh Linh của Đức Chúa Trời, vì nhờ Ngài anh em được ấn chứng cho đến ngày cứu chuộc của anh em.

¹⁴⁸ Bây giờ, làm thế nào anh em sẽ—làm thế nào anh em sẽ sa ngã? Anh em có thể sa ngã, nhưng anh em không thể bị hư mất. Và nếu anh em ở trong trạng thái đó, điều đó chứng tỏ rằng anh em đã không có Nó ngay từ đầu. Nhưng nếu anh em là con của Đức Chúa Trời, “Người thờ phượng đã một lần được sạch rồi lương tâm không còn biết tội nữa,” Hê-bơ-rơ nói. Điều đó đúng. Vì vậy, anh em không thể—anh em không thể là một Cơ-đốc nhân, anh em không thể có Đức Thánh Linh và chạy ra ngoài và sống theo thế gian. “Nếu anh em yêu thế gian, những sự thuộc về thế gian, thì tình yêu thương của Đức Chúa Trời chẳng ở trong anh em.” Vì vậy anh em chỉ đang nghe lắng nghe âm thanh giả ở đâu đó thôi, ma quỷ khiến anh em dương dương tự đắc. Nhưng nếu anh em kiểm tra đời sống của mình bằng Lời Chúa và nó cho thấy anh em đang sống ngay trên những trang Kinh Thánh đó, thì anh em có được sự an ninh Đòi đòi.

149 Và không có gì phải sợ hãi. Những gì Đức Chúa Trời đã hứa, Đức Chúa Trời sẽ thực hiện điều đó. Tôi thách thức bất kỳ người nào lấy điều đó. Anh em chỉ nhận lấy điều đó và bước đi với Lời đó, và xem điều gì xảy ra với anh em. Thưa anh em, Nó sẽ ứng nghiệm mọi sự, Đức Chúa Trời đã phán vậy. Mọi sự mà Đức Chúa Trời đã hứa, nó sẽ xảy ra.

150 Tôi...Kể từ khi tôi đã nói với anh em rằng công việc của tôi đang bắt đầu, ở đây đã gần mười lăm năm trôi qua đi vòng quanh khắp thế giới, và chưa một lần nào Nó sai trật. Tại sao? Bởi vì, về cơ bản, tôi đã đứng trên lời hứa của Đức Chúa Trời. Tôi biết Đó là Lẽ thật. Đừng để tôi phải cố gắng nói với anh em rằng đó là điều gì đó thuộc về sự khôn ngoan tuyệt vời của tôi, nhưng Đấng đã bày tỏ những bí mật của tấm lòng là chính Đấng mà đã chỉ cho tôi thấy trong Kinh Thánh. Vì tôi thậm chí còn không...khi tôi mới bắt đầu rao giảng, khoảng ba mươi năm trước, tôi phải để bạn gái của mình ngồi đó và đọc Kinh Thánh. Tôi thậm chí không thể đọc Nó, không có học vấn nhiều. Chị Wilson, chị nhớ rằng trước đây Hope thường đọc Kinh Thánh cho tôi nghe ở đó, ngồi và đọc Nó, và tôi sẽ nói, “Hãy nghe những gì Nó nói, làm đúng những gì Nó nói. Đó là tất cả những gì tôi biết để nói với em.” Và tất cả điều đó đã làm điều đó, tại sao, họ đã đúng. Đó là tất cả. Tôi có thể—tôi có thể...

151 Cô ấy sẽ nói, “Đức Chúa Trời quá yêu thế gian đến nỗi Ngài đã ban Con một của Ngài.”

Tôi sẽ nói, “Bao nhiêu người tin Nó?” “Đọc tiếp đi, cưng.”

“Đã ban Con Một của Ngài, hầu cho hễ ai tin vào Con ấy thì được Sự sống Đời đời.”

Tôi nói, “Bao nhiêu người tin Điều đó? Em nghe những gì Nó đã nói.” Tôi không thể tự mình đọc Nó.

152 Vì vậy, thấy đấy, tôi không có cách nào học được từ trường nào. Nhưng, ôi, tôi yêu ngôi trường mà tôi đã học! Ở, ở phía xa trong một cái hang động nhỏ nơi nào đó, bàn tay tôi giơ lên với Đức Chúa Trời, hết ngày này qua ngày khác như thế, khi Đức Thánh Linh ngự xuống trong sự êm dịu của Ngài và bắt đầu bày tỏ chính Ngài, và phán rằng, “Điều này là như vậy, và như vậy là

như vậy.” Và không một lần nào có bất kỳ người nào, sinh vật thuộc bất kỳ loại nào, từng có thể đặt tay lên bất cứ điều gì của Nó. Và bất kể tất cả sự cuồng tín và mọi thứ khác đã quét qua vùng đất, Đức Chúa Trời đã giữ Nó cao quý và trong sạch, và đồng hành Nó khắp nơi trên thế giới. Ha-lê-lu-gia! Chúng ta đang ở trong thời kỳ cuối cùng, thưa anh em. Chúng ta ở đây vào thời kỳ cuối cùng. Đó là tất cả. “Sẽ có Ánh sáng vào lúc chiều tối.” Điều đó chính xác những gì Ngài đã phán.

¹⁵³ Bây giờ, đó là Sách Khải huyền, Đức Chúa Trời bày tỏ chính Ngài. Và bây giờ qua những màu nhiệm vĩ đại này, Ngài đang bày tỏ Danh Đức Chúa Jêsus Christ trong phép báp-têm, Ngài đang bày tỏ không có chuyện như một Địa ngục Đòi đòi (không thể nào có, không có lời Kinh Thánh nào nói có chuyện như vậy).

¹⁵⁴ Bây giờ, có một địa ngục, và có một hồ lửa, và nơi kẻ ác bị trừng phạt, nhưng cuối cùng họ cũng bị tiêu diệt. Có lẽ một ngàn triệu năm, nhưng cuối cùng họ bị hủy diệt. Bởi vì anh em không thể có Sự sống Đòi đòi trừ phi anh em được cứu. Và nếu anh em chấy Đòi đòi, anh em phải có Sự sống Đòi đòi. Tại sao, lẽ thường sẽ cho anh em thấy điều đó. Hiểu không? Làm thế nào anh em có thể có Đòi-...? Bao nhiêu người biết khi anh em có được Sự sống Đòi đòi thì anh em được cứu? Ồ, nếu anh chị em chấy Đòi đòi, anh chị em há chẳng có Sự sống Đòi đòi để nhận ra điều đó sao? Vì vậy, xem đây, điều đó thật sự không có ý nghĩ. Hiểu không?

¹⁵⁵ Bây giờ, “sự an ninh.” Những kẻ Ngài đã biết trước, Ngài đã gọi; những kẻ Ngài đã gọi, thì Ngài đã xưng công bình; những kẻ Ngài đã xưng công bình, thì Ngài đã làm vinh hiển rồi. Phao-lô nói với chúng ta, trong chương 1 của sách Ê-phê-sô, rằng “Đức Chúa Trời, trước khi sáng thế đã định trước cho chúng ta sự nhận làm con qua Chúa Cứu Thế Jêsus.”

¹⁵⁶ Giảng cho chúng ta biết ở đây trong sách Khải huyền, rằng “Trong những ngày sau rốt, kẻ thù tôn giáo đó, sẽ đến giữa dân sự và lập thành những tổ chức và đại loại như vậy, và những nghi thức tôn giáo và vân vân,” như người ta có ngày nay, “và sẽ lừa dối những người được Chọn nếu có thể được, và sẽ lừa dối *tất cả* những ai không có tên trong Sách Sự Sống của Chiên Con kể từ chính buổi sáng thế.”

157 Tên của anh chị em được ghi trong Sách Sự Sống của Chiên Con khi nào? Trước khi sáng thế. Đấng Christ đã bị giết khi nào, cách đây một ngàn chín trăm năm chẳng? Không, thưa quý vị. Trước khi sáng thế. “Chiên Con đã bị giết trước khi sáng thế.”

158 Thấy nó đang làm gì không? Đó là những ấn này đang mở ra, thật sự bày tỏ kế hoạch cứu chuộc, cách Ngài đã làm nó. Bây giờ tất cả đã kết thúc, gần như—gần như hoàn thành. Vậy chúng ta đang ở kỳ cuối cùng. Vì thế đó là lý do những—những điều này đang được bày tỏ. Được rồi.

159 Bây giờ, Đấng Cứu Chuộc Sản Nghiệp của chúng ta được trao cho quyển Sách đóng bầy ấn cứu chuộc từ Đấng Chủ tế nguyên thủy. Đấng Chủ tế nguyên thủy...Khi chúng ta làm mất nó tại trong vườn Ê-đen, qua A-đam, nó được trở về với Ông Chủ ban đầu. Nhưng có một kẻ săn trộm trên đất, một kẻ ngồi xổm, và đó là Sa-tan; hắn đến, hắn là một kẻ soán ngôi. Trái đất này không thuộc về hắn; mà thuộc về Đức Chúa Trời. Nhưng hắn là một kẻ săn trộm, một kẻ soán ngôi. Chà, làm sao tôi có thể nói điều gì đó ngay bây giờ, nhưng tốt hơn là tôi không nên nói. Là chứng thư cứu chuộc của chúng ta, Cuốn Sách bầy ấn niêm phong này. Đó là chứng thư sở hữu. Anh em chờ đợi cho đến khi chúng ta đi vào những Ấn đó!

160 Ngài mở các ấn, bày tỏ, ban cho chúng ta cơ nghiệp của Ngài cho dân Ngài. Ngài ban cho cơ nghiệp mà Ngài được thừa hưởng, trở thành Đấng Cứu Chuộc Sản nghiệp, và ban tặng nó cách nhưng không cho chúng ta. Tất cả điều đó thuộc về Ngài. Ngài là Đấng Cứu Chuộc. Nhưng thay vì giữ nó cho chính Ngài, Ngài đã ban lại cho mọi người. Đó là tình yêu của Ngài dành cho chúng ta. Ồ!

161 Sa-tan, kẻ chiếm hữu nó bây giờ, kẻ cắp, cuối cùng hắn...Hắn không muốn trao lại điều đó nhanh chóng, chúng ta tìm thấy ở đây một ít lâu nữa trong Kinh Thánh, tôi đang suy nghĩ về điều này trong một chương khác. Và hắn không muốn từ bỏ nó ngay lập tức, nhưng hắn phải đấu tranh để giành lấy nó. Nhưng, cuối cùng, khi hắn bị đem ra đối chất, hắn bị quăng vào hồ lửa. Đúng thế.

¹⁶² Chúa Jêsus, Danh *Jêsus* trong Phúc âm có bốn danh hiệu của “Con.” Anh em biết điều đó không? Chúa Jêsus có bốn chức danh như *Con* trong sách Phúc âm. Một trong chúng là “Con vua Đa-vít”; một trong chúng là “Con của Áp-ra-ham”; một cái khác, “Con người”; một cái khác, “Con của Đức Chúa Trời.”

¹⁶³ Bây giờ, hãy xem. Khi Đấng Cứu Chuộc Sản Nghiệp của chúng ta trở thành Chúa Jêsus Christ, Ngài trở nên Con vua Đa-vít, là Kế Kế tự ngôi. Vinh hiển thay! Ngài thừa kế ngôi bởi là Con cháu Đa-vít. Đức Chúa Trời đã phán ở đó rằng Ngài sẽ không bao giờ bỏ Đa-vít, “không bao giờ lia bỏ dòng dõi Đa-vít.” Và Đấng Christ là Con vua Đa-vít. Và Ngài trở thành Đấng Cứu Chuộc Sản Nghiệp của chúng ta, và đang chờ đợi, chuẩn bị một nơi sẵn sàng để Ngài có thể trị vì với chúng ta. Như Con của Đa-vít Ngài là Người Thừa Kế ngôi.

¹⁶⁴ Như là Con của Áp-ra-ham, Ngài là Người Thừa Kế tài sản hoàng gia. A-men. Đúng không? Ngài là Người Thừa Kế tài sản hoàng gia (A-men!), Palestine và tất cả ở trong nó, “Dòng dõi Áp-ra-ham.” Ngài là Con của Áp-ra-ham.

¹⁶⁵ Là Con người, Con người làm gì...Con người đã đánh mất gì? Họ đã đánh mất trái đất. Vì vậy như là Con người, Ngài là Người Thừa Kế mọi thứ trên trái đất. Tất cả điều này Ngài đã có và Ngài phải ban lại cho chúng ta, rồi Ngài sẽ trở lại như Ngài vốn có. Ngài là...

¹⁶⁶ Giờ đây, thế thì, như là Con Đức Chúa Trời Ngài thừa hưởng mọi sự. Là Con cháu của Đa-vít Ngài là Người Thừa Kế ngôi, là Con cháu của Áp-ra-ham, Ngài là Người Thừa Kế tài sản hoàng gia, là Con người, Ngài là Người Thừa Kế trái đất, là Con của Đức Chúa Trời, Ngài là Người Thừa Kế của mọi thứ trên Trời và đất. Ô, chao ôi! Đó là Đấng Cứu Chuộc của chúng ta, Đấng Cứu Chuộc Sản Nghiệp của chúng ta.

¹⁶⁷ Bây giờ, chú ý! Ô, điều này làm tôi rất dễ chịu. Đây là nơi tôi—tôi thực sự được nuôi dưỡng. Bây giờ, hãy để lòng anh em mở ra với Chúa chỉ trong vài phút. Hãy lắng nghe điều này.

¹⁶⁸ Sa-tan là kẻ chiếm đoạt tài sản, hẳn thật sự không làm chủ hợp pháp trái đất này, và hẳn đã có hai nghìn năm gây xáo động

hắn sở hữu nó hay người khác sở hữu nó. Nhưng Đấng Christ đã đến như Đấng Cứu Chuộc Sản Nghiệp và chuộc lại nó cho chúng ta. Nhưng Sa-tan chiếm hữu nó. Nhưng, anh em biết đấy, sau một thời gian (cuộc chiến vĩ đại này kết thúc), hắn sẽ bị ném vào hồ lửa. Hiếu không? Hắn sẽ bị tiêu diệt cùng với tất cả những ai tôn thờ hắn. Nhưng những người thừa kế sự cứu rỗi sẽ đến với Đấng Christ. Bây giờ, hắn là kẻ cắp.

¹⁶⁹ Bây giờ, hãy nhớ rằng, trong Cựu Ước, nếu một—một người bị mất sản nghiệp và một kẻ chiếm đoạt đến trên đất của người đó, kẻ đó không thể giữ nó lâu hơn nữa trong sự hủy diệt từ chủ nhân cho đến năm mươi năm. Sau năm mươi năm, năm—năm Hân hỷ đến. Và năm Hân Hỷ, khi năm Hân Hỷ đến, thì mọi sự lại trả lại cho nguyên chủ của nó. Tất cả nô lệ, họ trở lại tự do như lúc ban đầu. Nếu một người đang cuốc ngoài đồng và tiếng kèn vang lên, và người ấy nghe tiếng nó, bèn ném cái cuốc và nói, “Tôi không còn là nô lệ nữa, tôi trở về nhà với gia đình tôi.” Tất cả mọi thứ đã được trả lại. Nếu một người chiếm đất ở trên mảnh đất, anh ta phải rời khỏi mảnh đất. Chỉ thế thôi. Anh ta rời khỏi đất ấy bởi vì tại sao? Chủ sở hữu hợp pháp đã trở lại. Anh ta phải trả lại.

¹⁷⁰ Ha-lê-lu-gia! Một trong những ngày này các vương quốc trên thế giới này sẽ sụp đổ, và chủ sở hữu hợp pháp sẽ đến vào một trong những ngày này. A-men.

¹⁷¹ Bây giờ, đã có lúc nó bị tranh chấp. Từ ngày thứ bốn mươi, từ sự bắt đầu của ngày thứ nhất của sự thanh tẩy nơi thánh, hay Đấng Christ đi đến Đồi Sọ, có bốn mươi ngày trước khi thăng thiên. Đó là một cuộc tranh luận, nhóm của Sa-tan sẽ chấp nhận điều đó và nói rằng Ngài đã không sống lại từ kẻ chết hay không. Họ bắt đầu tuyên bố theo đó và nói, rằng, “Đó là các môn đệ đến và đánh cắp Ngài vào ban đêm.” Anh em đã đọc Kinh Thánh, “Và người ấy nói rằng ‘Những người của Ngài—của Ngài đến và đánh cắp Ngài vào ban đêm.’ Và trả tiền cho những người lính canh để nói điều đó.” Nhưng nó đã được đặt vấn đề sau đó, mọi người đều thắc mắc.

¹⁷² “Ồ, thực sự, có lẽ nó thuộc về tổ chức, thế thì, toàn bộ mọi thứ đều thuộc về nó.”

173 Nhưng vào ngày thứ năm mươi là Ngày Lễ Ngũ Tuần, và Chủ sở hữu hợp pháp giáng xuống giữa họ (Ha-lê-lu-gia!) và cho thấy đó không phải là một tổ chức. Mà đó là sự đầy đầy Đức Thánh Linh. Đó là tiền đặt cọc của Đức Chúa Trời cho Hội thánh của Ngài để nó không bị kiểm soát bởi các tổ chức và vân vân, đó sẽ là của cầm về phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh với quyền năng và tình yêu thương của Đức Chúa Trời. A-men! Ồ, phải chăng điều đó không thực sự tác động gì với bạn sao? Chủ Sở Hữu hợp pháp! Nó ở đâu? Trong tay Đức Chúa Trời. Và trên...

174 Hãy xem, hấn không thể giữ nó hơn năm mươi ngày. Anh em đã đọc điều đó trong—trong sách Lê-vi ký—trong sách Lê-vi ký, trong—trong luật pháp ở đó. Nó nói rằng họ không thể... nguyên chủ. Nó phải trở về với nguyên chủ sau năm mươi năm. Tất cả chúng ta đều biết điều đó. Anh em đã đọc điều đó nhiều lần, nhưng...thấy, “Phải về với nguyên chủ sau năm mươi năm.”

175 Ồ, thế thì, sau những năm năm mươi ngày này, một năm... một ngày có nghĩa như một năm. Và từ ngày mà bị đóng đinh trên thập tự khi họ lấy...Đấng Cứu Chuộc Sản Nghiệp này và giết Ngài vào—vào ngày Lễ Vượt Qua, lúc đó nó đã gây tranh cãi. Hội thánh tin lúc đó Ngài là Đấng Cứu Chuộc Sản Nghiệp, “Ngài là Đấng Cứu Chuộc.” Thế thì nó đã làm gì? Nó đã giết Ngài, kẻ thù đã làm, và nói rằng họ đã lấy xác Ngài và giấu đi đâu đó. Và đó là tất cả trong sự nghi ngờ của dân chúng, “Điều gì đã xảy ra với Ngài? Điều gì đã xảy ra?”

176 Bây giờ, vào cuối ngày thứ năm mươi, thế thì, anh em thấy đấy, điều đó không thể tranh cãi lâu hơn nữa. Thế thì, Đức Chúa Trời...Thay vì họ cứ—cứ tiếp tục với giáo hội chính thống, cứng nhắc, lạnh lùng cũ; Đức Chúa Trời đã ban Đức Thánh Linh trở lại, đui tất cả những kẻ chiếm bất hợp pháp ra ngoài, và rời quản trị nó. Quyền năng của Đức Thánh Linh đã giáng xuống và Hội thánh đã nhận được của cầm về sự cứu rỗi của mình.

177 Bây giờ, thưa anh em, tôi không làm tổn thương tình cảm hay điều gì về điều đó, nếu tổ chức đúng và anh em chỉ là một người Công giáo bởi tổ chức, anh em là người Báp-tít bởi tổ chức, anh em bị hư mất. Hãy xem, của cầm về sự cứu rỗi của chúng ta không phải là gia nhập một giáo hội, của cầm về sự cứu rỗi

của chúng ta không thuộc về một tổ chức nào đó. Cửa cầm về sự cứu rỗi của chúng ta là phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh mà không cần bất kỳ tổ chức nào! A-men.

¹⁷⁸ Họ không thể giữ nó cho điều đó, qua ngày thứ năm mươi đó, vì đó là ngày của năm Hân Hỷ khi mọi thứ trở lại như ban đầu của nó. Và—và quyền năng của Đức Chúa Trời lấy lại như ban đầu, ngày thứ năm mươi, năm Hân Hỷ khi mọi sự quay trở lại.

¹⁷⁹ Bây giờ, sẽ đến một Năm Hân Hỷ khác và, rằng, chúng ta đã có nó vào khoảng thời gian này. Nếu anh em để ý, Lễ Ngũ Tuần đã xảy ra ở nước Mỹ trong khoảng năm mươi năm, ở đâu đó vào thời điểm đó. Cách đây khoảng năm mươi năm Lễ Ngũ Tuần bắt đầu giáng xuống. Bây giờ chuyện gì đang xảy ra, hội thánh đang nhận Sách đóng bẫy ấn của sự mặc khải của Chúa Jêsus Christ (về Bảy Ấn) và không một phần mười trong họ có thể lĩnh hội Nó.

¹⁸⁰ Nhưng khi anh em bắt đầu thấy năm Hân hỷ mà chúng ta không có sự âm ỉ và căng thẳng và lôi kéo như thế này, nhưng chúng ta được bảo đảm rồi trong Đấng Christ! Chúng ta đã có Danh Đức Chúa Jêsus Christ trong phép báp-têm rồi. Chúng ta có tất cả những sự màu nhiệm tuyệt vời mà chúng ta sẽ đưa ra trong Bảy Ấn này, và chứng minh cho anh em thấy rằng chúng là những ấn chứng mà đã được niêm phong khỏi con mắt của mọi người. Cửa Đức Chúa Trời là đáng giúp đỡ tôi, tôi sẽ chứng minh với anh em rằng họ không thể thấy được Điều đó bằng Kinh Thánh (Thế thì, chắc chắn, nếu Kinh Thánh đã nói vậy thì anh em sẽ tin điều đó.), rằng họ không thể nhìn thấy gì ngoài “Cha, Con, và Thánh Linh” cho tới lúc này. Họ không thể thấy rằng không có địa ngục Đời đời, cho đến thời điểm này. Họ không thể thấy có một sự an ninh Đời đời không-...Tôi muốn nói vì những người tin chân thật. Dĩ nhiên, đã có sự nhạo báng về điều đó mọi cách, họ đưa ra một âm thanh không rõ ràng. Đó là lý do nhiều người... Họ nói, “Ồ, hãy xem những người Trưởng Lão và vân vân, hút thuốc, uống rượu, và mọi thứ khác, và nói rằng họ đã có được sự an ninh Đời đời.” Vâng, nhưng, anh em thấy đấy, đó là—đó là để ném đi tiếng Kèn thật.

¹⁸¹ Chúng ta hãy nhìn lại Ở đây và thấy Tiếng kèn có vang lên không, nếu anh em không đến từ Sáng thế ký cho tới Khải huyền,

đi đi lại lại, khi ấy này được mở ra; hãy xem, những điều này được bày tỏ.

¹⁸² Bây giờ, ồ, thưa anh em! Tôi nghĩ rằng tôi chỉ là...Tôi sẽ phải để lại nó cho đến lần sau khi tôi đến đây. Tôi còn khoảng sáu trang ở đây; hoặc—hoặc, được, không, chúng ta sắp có lễ báp-têm. Hãy để tôi đọc điều này, một vài điều nhỏ này ngay tại đây, năm Hân hỷ. Được rồi.

¹⁸³ Bây giờ, anh em—tất cả anh em giờ Kinh Thánh chưa? Trong Giê-rê-mi 32, và bắt đầu từ câu thứ 6 nếu anh em...và khi anh em về nhà, muốn đọc nó. Bây giờ, Giê-rê-mi, để anh em thấy, tôi sẽ rút ra điều gì từ quyển sách này. Chúng ta hãy lấy quyển sách đó, dù sao đi nữa. Điều đó sẽ cho tôi khoảng mười phút nữa, để nói về quyển sách ấy. Bây giờ, anh em nhớ, Cuốn Sách này đã được niêm phong. Bây giờ, một cuốn sách trong thời Kinh Thánh không phải là một cuốn sách có bốn góc như thế này. Đó là một cuốn sách như thế này, được gọi là một cuốn sách, “một cuộn giấy da.” Bao nhiêu người biết điều đó? Ừ-m. Chắc chắn, nó là một cuộn giấy da. Được rồi.

¹⁸⁴ Bây giờ, Sách này—này đã được niêm phong bằng bảy ấn. Bây giờ, Đó là Kinh Thánh và Nó đã được niêm phong bằng bảy ấn. Và bây giờ hãy xem điều này đã được thực hiện như thế nào.

¹⁸⁵ Giê-rê-mi, khi ông—khi ông sắp trở thành...ông đã nói tiên tri rằng ông sẽ bị mang đi. Trong Giê-rê-mi bây giờ, chương 32. Ông sẽ bị mang đi làm phu tù ở Ba-by-lôn, họ sẽ ở dưới đó bảy mươi năm. Ông đã nói tiên tri điều đó. Và anh em những độc giả Kinh Thánh đã trải qua điều đó nhiều lần. Và ông sẽ bị đem xuống đó trong bảy mươi năm. Và ông—ông thật sự là người bà con thân nhất với cháu trai mà cha người đã chết. Cháu họ của ông ấy (H-a-n-a-m, hai chữ e, l) Ha-na-mê-ên, Ha-na-mê-ên, Ha-na-mê-ên, ông là người...người bà con gần nhất của ông ấy. Để ông biết rằng—rằng kẻ thù sẽ nắm giữ—giữ—các giấy tờ và những thứ khác của đất đai của ông, nhưng khi...Ông biết rằng Đức Chúa Trời sẽ không bao giờ bỏ rơi dân Ngài, vì thế khi họ trở lại, rằng ông có thể và có quyền sở hữu chủ hợp pháp với cơ nghiệp, đây là việc ông đã làm: ông đã thảo một tờ khế ước về đất đó.

186 Bao nhiêu người từng đọc nó? Được rồi, anh em đã đọc nó, anh em đã đọc nó rồi. Được rồi. Bây giờ, ông đã lấy và niêm phong nó hoàn toàn chính xác theo cách những cuộn sách này được niêm phong ở đây. Đó là một thứ đẹp nhất, nổi bật nhất mà anh em từng thấy.

187 Bây giờ, tôi sẽ cố gắng minh họa nó bằng mảnh giấy này, tôi không biết liệu tôi có thể hay không. Bây giờ, đây là cách nó được viết ra, như thế này. Bây giờ, ông đã làm điều đó và ông niêm phong nó như thế này, từng cái một. Bây giờ, điều gì đã xảy ra, trên mỗi một trong những con dấu này được viết xung quanh đây là tài sản thừa kế của ông và những gì đã xảy ra, và tất cả những người đã ngã xuống trước ông và làm thế nào ông thừa hưởng nó. Tất cả đã được niêm phong như thế.

188 Bây giờ, đó là cách Đức Chúa Trời có Sách đóng bẫy ẩn của Ngài. Bây giờ, ngay khi Ngài xé cái này ra, sự khải thị đó quay ngược trở lại và chạy khắp mặt sau của Sách. Đó là lý do tại sao anh em có thể lấy Danh Chúa Jêsus Christ và mang Nó từ Sáng thế ký đến Khải huyền và cho thấy không có chuyện như “Cha, Con, và Thánh Linh.” Hiểu không? Đấy, nó đi khắp Kinh Thánh, Nó bày tỏ điều đó.

189 Rồi anh em lấy điều như, “Có một địa ngục Đờ đời.” Anh em lấy nó ra và tìm kiếm nó khắp nơi; không bao giờ có một địa ngục Đờ đời vì ngay từ đầu Đức Chúa Trời đã nói rằng địa ngục được tạo ra cho ma quỷ và các thiên sứ của hắn, để trừng phạt chúng trong tương lai. Thế thì nếu địa ngục là Đờ đời, làm sao nó có thể được tạo ra? Từ ngữ sự sáng tạo không bao giờ ... Từ Đờ đời, “đã không bao giờ bắt đầu và không bao giờ có thể kết thúc.” Thế thì luôn luôn có một địa ngục nếu đó là một địa ngục Đờ đời, “có một địa ngục đồng thời, đồng thời có một Đức Chúa Trời thì đã có một địa ngục, trước khi có tội lỗi thì vẫn đã có một địa ngục.” Hừ! Ồ, chao ôi! Thấy đó, anh em không thể làm điều đó.

190 Vậy anh em hãy xem khi những điều này tự mở ra, nó chạy ngược trở lại và mở ra từ đầu quyển Sách. Vì vậy bây giờ điều này thực sự đưa ra bức tranh về toàn bộ Kinh Thánh, và những ẩn mà đã chứa Kinh Thánh giấu khỏi con mắt của những người khôn ngoan và sáng dạ. Đức Chúa Trời, bởi Đức Thánh Linh, đang mở

ra chúng ra như thế này và bày tỏ chúng ngay qua Kinh Thánh. Vinh hiển thay Đức Chúa Trời!

¹⁹¹ Thưa anh em, tôi nói với anh em, điều đó thật làm cho sự ẩm thực thuộc linh của tôi—của tôi đã khuấy động lên. Hiểu không? Hiểu không? Bây giờ, nhìn đây! Thấy đó, nó—nó thì...giống... Anh em hiểu ý tôi chứ? Xem này, nó đây, một ấn chứng. Bây giờ, nếu anh em xem và đọc ở đây, đến với Giê-rê-mi và anh em sẽ thấy cách ông—ông—ông—ông đã niêm phong nó.

¹⁹² Bây giờ, đó là Sách, nó đã được viết trong đó. Bây giờ, ngay tại thời điểm cho sự khai thị đầu tiên, thì Ngài mở ấn này. Bây giờ, anh em hãy xem và thấy ấn đầu tiên đó là gì khi chúng ta đến với các Ấn. Sau đó đến lúc ấn thứ hai, Ngài kéo ấn tiếp theo ra. Và anh em biết mình đang ở đâu bây giờ không? Chúng ta hầu như ở ấn thứ bảy ngay bây giờ. Và khi ấn thứ bảy...

¹⁹³ Khi ấn đầu tiên được mở ra, tiếng kèn đầu tiên vang lên và tai vạ đầu tiên giáng xuống. Khi ấn thứ sáu mở ra, ấn thứ sáu vang lên và tai vạ thứ sáu giáng xuống. Chỉ xem nó, đó là điều đẹp nhất mà anh em từng thấy. Và khi đó, tôi sẽ kiểm cho mình một cái bảng đen thật to, thật lớn, mang nó lên đây và chỉ dạy nó ngay ở đây, vì vậy chúng ta chỉ cần dành nhiều thời gian cho mỗi ấn và quay trở lại và nắm bắt lịch sử và mọi thứ, và chứng minh ngay khi nó xảy ra, và cho thấy ngay trong Kinh Thánh đây khi Nó nói nó sẽ xảy ra, và đúng chính xác khi nó xảy ra, đúng ngày tháng và mọi thứ khác. Tôi đã có điều đó, a-men, đã nhận nó từ Ngài. Đúng thế. Đó là các ấn.

¹⁹⁴ Bây giờ, khi Giê-rê-mi chép sách này, được niêm phong...Đây là một việc tốt tôi muốn anh em để ý, tất cả anh em đã đọc nó, rằng cuốn sách đã được niêm phong...Bây giờ, hãy nhớ rằng, ông sắp chết. Ông đã nói tiên tri. Bây giờ, ông không biết điều đó, chỉ qua lời tiên tri. Anh chị em có đang theo kịp tôi không? Qua lời tiên tri ông đã biết, qua sự khai thị của Đức Chúa Trời, rằng họ sẽ bị bắt đi khỏi đất nước đó trong bảy mươi năm. Anh em nhớ ông đã nói tiên tri điều đó chứ? Ông sẽ có bảy mươi năm, họ sẽ bị giam cầm. Vì vậy ông muốn chắc chắn rằng con dấu này (rằng tài sản thừa kế của ông) sẽ được giữ, vì ông có một...ông được thừa hưởng tài sản thừa kế của anh họ mình. Vì vậy ông đã viết ra tất

cả, một cách hợp pháp. Và ông đã làm gì với nó? Để nó không bị mục nát hay rỉ sét, ông đặt nó trong một chiếc bình bằng đất; và cất nó đi để khỏi mục nát hoặc rỉ sét, cho đến khi mãn hạn bảy mươi năm.

¹⁹⁵ Vinh hiển thay Đức Chúa Trời! Tôi hy vọng anh em sẽ nắm bắt được điều đó! Anh em thấy điều Đức Chúa Trời đã làm không? Ngài không bao giờ bày tỏ Nó cho những người khôn ngoan và thận trọng (để họ có thể làm ồn ào về Nó suốt thời gian này), nhưng Ngài đã đặt Nó trong một Bình bằng đất và Ngài đã tạo ra Chính Con của Ngài, Chúa Jêsus Christ. Và trong ngày cuối cùng này bây giờ Ngài đang mở các ấn và tỏ cho Hội thánh của Ngài thấy điều đó. Được cất giữ trong một Bình bằng đất để Nó không bị mục nát hoặc rỉ sét! Ha-lê-lu-gia! Ô! Tôi biết anh em nghĩ tôi là một thánh công tín. Có lẽ tôi là vậy. Anh em thấy không? Nhưng Nó đấy! Nó được giữ kín trong cái Bình bằng đất mà đã được cứu chuộc ra khỏi thế gian, sống lại vào buổi sáng Phục sinh nơi các ấn của sự chết không thể nắm giữ Ngài lâu hơn nữa; nhưng Ngài đã bẻ gãy các ấn và sống lại, và chứng minh chính Ngài trong những ngày sau rốt này rằng Ngài vẫn sống! Ngài ở trong Hội thánh Ngài! Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi. Và điều đó đã bị che giấu khỏi các thần học viện, nó đã được che giấu khỏi các tổ chức.

¹⁹⁶ Và trong những ngày sau rốt này Ngài đang bày tỏ Nó bằng Sự Hiện diện của Chính Ngài giữa dân Ngài. Ngài lấy người nào đó mà Ngài có thể lấy thế gian ra khỏi họ và những việc thuộc về thế gian ra khỏi họ, chủ nghĩa giáo hội ra khỏi họ, để Ngài có thể phán qua họ và bày tỏ và mở những ấn này giống như chính Ngài vậy. Hiểu không? Ha-lê-lu-gia! Ô, anh chị em chẳng yêu Ngài sao? Chao ôi, chao ôi, chao ôi!

¹⁹⁷ Kế hoạch cứu rỗi chúng ta, bây giờ cũng đang được bày tỏ trong Đức Chúa Jêsus Christ. Ngài đang bày tỏ như thế nào trong những ngày sau rốt này? Qua sự mở ra ấn của Ngài. Ô, không người nào...Anh em không bao giờ nghe điều đó được chép ra trong đời sống mình về Dòng dõi Áp-ra-ham, cách họ trải qua sự xưng công bình, sự nên thánh, phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh; cách mà thiên sứ đó đến trong những ngày sau rốt, quay

lưng lại với hội chúng và nói chính xác những gì Sa-ra đang nghĩ trong lòng ở bên trong, điều đó không phải cho đến ngày nay, đúng thế, đây là lúc đó; và đức tin của Áp-ra-ham; và Danh của Đức Chúa Jêsus.

¹⁹⁸ Bây giờ, có một điều ở đây, tôi có ở đây năm điều mà tôi muốn nói đến, chỉ một giây thôi, thật nhanh hết sức có thể. Nhìn xem. Bảy...Có bảy ẩn, và có năm số bảy trong kế hoạch cứu chuộc của Đức Chúa Trời. *Năm* là con số của “ân điển.” Bao nhiêu anh chị em biết điều đó? J-ê-s-us, f-a-i-t-h, năm là con số của ân điển. *Sáu* là ngày của con người, và *bảy* là ngày—ngày cứu chuộc của con người.

¹⁹⁹ Bây giờ, hãy xem. Bây giờ, có bảy ẩn trong này, hoặc—hoặc bảy giai đoạn trong kế hoạch cứu chuộc vĩ đại này. Có bảy cái gì? Bảy ẩn về sự cứu chuộc, bảy Thần Linh của Đức Chúa Trời... Chúng ta thấy điều đó, nếu anh em muốn thấy nó nói *Bảy Thần Linh* không, xin để tôi xem ở đây một chút, chương thứ 5, tôi tin rằng bắt đầu từ câu thứ 6, chúng ta thấy ở đây, câu thứ 6:

*Và...kia, và, kia, ở chính giữa ngôi và bốn con sinh vật,
và chính giữa các trưởng lão, đứng một Chiên Con ở đó
như đã bị giết, có bảy đầu và bảy mắt, mà là bảy Thần
Linh của Đức Chúa Trời sai xuống khắp thế gian.*

²⁰⁰ Bảy Thần Linh kia là gì? Họ là bảy sứ giả. Đó là Thánh Columba, và Irenaeus, và—và John Wesley, và Martin Luther, và vân vân. Đấy, “bảy Thần Linh,” mà là bảy người (bảy vị thiên sứ), mà là bảy sứ điệp.

²⁰¹ Bảy ẩn, bảy Thần Linh, bảy thiên sứ, bảy cái sừng, và bảy hội thánh. Thấy không, bảy số bảy, có năm số bảy, mà, *bảy* là “sự hoàn hảo,” *năm* là “ân điển,” Ân điển của Đức Chúa Trời cho Bảy Thời đại Hội thánh của Ngài. Bảy sứ giả của Ngài, bảy Thần Linh của Đức Chúa Trời, bảy ẩn kế hoạch của sự cứu rỗi (chúng ta ở ngay lúc này), bảy *sừng* có nghĩa là bảy “thời đại.”

²⁰² Bởi vì, một *sừng* có nghĩa là một “vương quốc.” Anh em nhớ mào miện đến trên con thú (sừng) trong Đa-ni-ên, và vân vân không? Thấy đó, nó có nghĩa là một vương quốc, hoặc “bảy thời đại.” Và, nên nhớ, Chúa Jêsus đã phán, “Một số ngủ gục trong

canh đầu, một thời đại; một số khác trong canh tiếp theo, thời đại tiếp theo; kế tiếp; và kế tiếp; cho tới canh bảy. Và trong canh bảy thì Chàng Rể đến, và rồi tất cả đều thức dậy.” Nhớ điều đó không?

²⁰³ Vậy đó là bảy “thời đại” là bảy *sừng*, và bảy *hội thánh*, hay “bảy thời-...đại dân ngoại của thân thể những kẻ tin.”Ồ, Nó thật hoàn hảo hết sức. Giê-rê-mi...Chà, “quyển Sách,” “các thời đại,” làm thế nào nó đã được cứu chuộc! Làm sao...[Băng trống—Bt.]... ngay ở đây.

²⁰⁴ Bảy ấn và ấn cuối cùng trong những ấn này, khi chúng được mở ra, nó được tìm thấy trong Khải huyền chương 10, có một Thiên sứ quyền năng (là Đấng Christ) giáng xuống và đặt một chân trên đất và một chân trên biển, và giơ tay Ngài lên và nói rằng, “Ngày đã trọn. Thì giờ đã hết. Nó đã chấm dứt. Sẽ không còn thì giờ nữa.”

²⁰⁵ Và Ngài phán, “Lúc tiếng của...tại thời điểm này, sự mầu nhiệm của Đức Chúa Trời sẽ được trọn.” Đức Chúa Trời là Ai và Ngài được bày tỏ như thế nào; làm thế nào khi ấn đó đã được mở ra, làm thế nào chúng ta bắt đầu hiểu bây giờ rằng Ngài là Con Đức Chúa Trời, Ngài là Chính Đức Chúa Trời đã trở nên xác thịt; và sự bày tỏ về Ngài là Ai; điều đó sẽ được trọn trước khi vị Thiên sứ này có thể đặt chân Ngài trên đất và biển và thề rằng “sẽ không còn thì giờ nào nữa” khi thì giờ này đến. Chúng ta ở ngay trong sân trước của điều đó ngay bây giờ. Hiểu không?

²⁰⁶ Điều cuối cùng trong số đó là Khải huyền 10, “Chân trên đất và trên biển,” thì giờ đã hết, sự cứu chuộc đã kết thúc, và bây giờ Ngài bước vào như một Sư Tử. Ngài là Chiên Con lúc ấy, bấy giờ Ngài đến như Sư Tử của Chi phái Giu-đa.

²⁰⁷ Bây giờ, xin để tôi đọc phần còn lại của chương này để tôi có thể nhanh chóng làm cho anh em hiểu nó ngay bây giờ, và câu thứ 8:

Và khi Ngài lấy cuốn sách, bốn con thú và hai mươi-... và hai mươi bốn trưởng lão bèn sấp mình xuống trước mặt Chiên Con, mỗi kẻ cầm một cây đàn và những bình vàng đầy hương,...và những lời cầu nguyện của các thánh đồ.

208 Bây giờ, đây là lúc mà mọi thứ phải được thờ phượng. Bây giờ, hãy nhớ, thật thích hợp. Bây giờ, chúng ta đừng bỏ qua điều này. Hãy nghe kỹ. Khi tất cả những sự mầu nhiệm của thời đại hội thánh đã được trọn, khi tất cả những sự mầu nhiệm của kế hoạch cứu chuộc, bầy ấn đã được mở tại...lập tức ngay sau điều này bây giờ, nhìn này, đó là lúc cho—cho tất cả, mọi vật trên Trời và mọi vật dưới đất đều thờ phượng Đức Chúa Trời. Nào, hãy xem điều gì xảy ra. Hãy nghe...là, chỉ nghe điều này một phút:

Và họ hát một bài ca mới, rằng, Ngài xứng đáng...

209 Hãy nghe đây là một sự thờ phượng tuyệt vời! Các trưởng lão, các con thú, mọi thứ đều sấp mình trước Ngài, thấy đó, như thế, khi Ngài đã thực hiện kế hoạch Ngài hoàn tất. Bây giờ là thời gian thờ phượng, hãy xem:

Và họ đã hát một bài ca mới, rằng, Ngài đáng lấy quyền sách, và mở những ấn ra: vì Ngài đã chịu giết và đã lấy huyết mình mà chuộc chúng ta cho Đức Chúa Trời những người thuộc về mọi chi phái,...mọi tiếng, và mọi dân tộc, và mọi nước;

Và Ngài đã làm cho chúng ta nên các vua và thầy tế lễ cho Đức Chúa Trời chúng ta: và chúng ta sẽ trị vì trên đất. (Hãy nghe, những linh hồn được cứu chuộc la lớn ở đó. Hmm!)

Và tôi nhìn xem, và tôi nghe một tiếng của nhiều thiên sứ chung quanh ngôi và các con thú cùng các trưởng lão: và số của họ là hàng muôn lần hàng vạn, và hàng ngàn lần ngàn; (Mọi vật ở trên trời đang thờ phượng Chiên Con này, đấy.)

Đồng nói lớn tiếng, Chiên Con xứng đáng (Ha-lê-lu-gia! Ha-lê-lu-gia!) mà đã chịu giết đáng được quyền phép, giàu có, và khôn ngoan, và năng lực, và tôn quý, và vinh hiển, và ngợi khen.

210 Hãy nghe, “Cùng mọi tạo vật!” Hãy nghe điều Giảng đã nói:

Và mọi vật dựng nên mà ở trên trời và trên...đất, và bên dưới đất, và trên biển như vậy, cùng mọi vật ở trong đó, tôi (Giăng) đã nghe đều nói rằng, Những sự ngợi khen,...

tôn quý...vinh hiển...quyền phép, đều thuộc về Đấng ngồi trên ngai, và thuộc về Chiên Con cho đến đời đời.

211 Giảng phải thật sự có một Lễ Ngũ tuần cho chính mình. Ông nói, “Mọi vật trên Trời, mọi vật dưới đất, mọi vật bên dưới đất, mọi vật trong biển, tôi đều nghe nói rằng, ‘A-men, sự vinh hiển, tôn quý, quyền phép, và những sự ngợi khen, đều thuộc về Đấng ngồi trên ngai, Chiên Con đó.’”

212 Thì giờ thờ phượng tuyệt vời! A-men! “Họ đã làm điều đó như thế nào?” Đây là Lời Ngài, anh em...tất cả họ đều nghe nó.

Rồi bốn con thú đều nói, A-men. Người nói đúng, Giảng, cứ hét lên và ca ngợi Ngài càng to càng tốt. Nó...

...tôi nghe nói, Sự ngợi khen, A-men, vinh hiển, sự khôn ngoan, quyền phép, và sức mạnh...

...Và hai mươi bốn trưởng lão đã sấp mình xuống và thờ phượng đấng ngự...mà sống mãi mãi và mãi mãi.

213 Thật là một câu chuyện đẹp! Bây giờ, tôi không có thời gian. Tôi đã viết nó, một số phân đoạn về nó ở đây, nhưng buổi nhóm tiếp theo của chúng ta trước khi chúng ta có thể đi sâu vào điều này...Có lẽ khi tôi đi nghỉ về hoặc lúc nào đó, Tôi muốn lấy bảy mươi tuần lễ này của Đa-ni-ên và buộc nó vào ngay tại đây, và tỏ cho thấy nơi nó xảy ra với Năm Hân hỷ Ngũ tuần, và mang nó trở lại ngay với bảy tai vạ...bảy ấn để mở ở đây ngay trước khi chúng ta đi, và cho thấy rằng đó là sự chấm dứt, những...

214 Chiên Con, Đấng Mê-si, Hoàng Tử sẽ đến và sẽ ở trong bảy mươi tuần lễ (đó là bảy năm) mà đã được nói tiên tri cho dân Ngài. Và Hoàng Tử đó sẽ bị trừ đi giữa chừng, đó là ba năm rưỡi, một nửa của bảy là ba rưỡi, sẽ bị trừ đi. Và của lễ thiêu hằng ngày sẽ được trừ đi; và sự gớm ghiếc mà làm nên sự hoang vu (mà là đền thờ Hồi giáo Omar đứng trên đất đền thờ ngày hôm nay khi họ đã thiêu đốt đền thờ), và rồi có ba năm rưỡi còn lại cho Y-sơ-ra-ên.

215 Và Đấng Christ đã đến và giảng và nói tiên tri đúng ba năm rưỡi, và của lễ dâng hằng ngày bị trừ bỏ, mọi sự thật đúng hoàn toàn như có thể. Và đền thờ Hồi giáo Omar đã ở ngay...được xây trên đất của đền thờ thánh và đứng ở đó cho đến ngày nay. Và họ

đã giẫm lên những bức tường của Giê-ru-sa-lem cho tới khi thời đại Dân Ngoại sẽ kết thúc, Hội thánh được cất lên (những người được Chọn, Cô Dâu) ra khỏi đó.

216 Và hai tiên tri, Ê-li và Môi-se, quay lại Y-sơ-ra-ên trong hai năm—hai năm rưỡi...ba năm rưỡi. Đó là điều đẹp nhất khi anh em nhìn thấy nó được mang ra.

217 Anh em yêu Ngài không? Bằng cả tấm lòng không? Bây giờ anh em hiểu Quyển Sách bầy ẩn là gì chứ? Những gì Nó là: chúng ta có Nó, “trong một cuộn giấy da,” bây giờ. Và cứ nhớ rằng, chỉ trong những ngày sau rốt này...Nó được giữ trong một Bình bằng đất. Anh em hiểu điều đó bây giờ chứ? Và Ai là cái Bình bằng đất? Chúa Jê-sus Christ. Không người nào có Nó, không ai có Nó, chỉ có qua Ngài. Nó thậm chí không được chép trong Lời. Nếu nó được chép trong Lời, nó đã bị che giấu để anh em không thể tìm thấy Nó. Đúng thế. Vì thế chính là ở trong Ngài mà Nó được bày tỏ, và trong cái Bình bằng đất đó để Nó không bị thối rữa hay mục nát.

218 Và rồi Ngài đến và kéo ra một tờ khế ước với Hội thánh Ngài, và phán, “Hãy xem, Ta hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi. Hiểu không? Hiểu không? Vậy thì, anh em luôn tự hỏi liệu—liệu tội nhân đáng thương này sẽ bị đốt cháy Đời đời hay người đó sẽ chỉ bị hủy diệt sau một triệu năm. Đây này. Đó là cách nó đã xảy ra. Không có chuyện như địa ngục Đời đời. Không thể là Đời đời, bởi vì Ta...địa ngục không ở với Ta khi Ta có từ ban đầu. Ta đã tạo nó ra để trừng phạt kẻ ác. Hiểu không? Các ngươi quá hoảng sợ về điều gì, đây, về Dòng dõi Áp-ra-ham và mọi điều này khác này chẳng? Chỉ...” Đó chỉ là—chỉ là phác thảo của nó, thấy đó, nhưng khi anh em hiểu cách mà Đức Chúa Trời mở những ẩn ra, và tỏ cho thấy điều đó, nó đi kèm với điều đó; anh em thấy, khi anh em làm thế, thì anh em không thể thoát khỏi quyển Sách này. Những ẩn này...

219 Anh em nói, “Ồ, dấu ẩn có ý nghĩa gì khác, Anh Branham à.”

220 Đợi một chút! Nó phải được so sánh với *Sách này*, bởi vì nó được niêm phong ở mặt sau của *Sách này* để bày tỏ *Điều này*. Nó là...Nó là gì? Nó là gì? Ở đây, giống như ở đây, Giê-rê-mi. Anh em nói một điều nào đó-nào đó đã xảy ra; anh em kéo sợi dây buộc

ấn này ra, đây là điều đó. Được rồi. Xé cái đó ra và nhìn lại đây, đây là nơi nó đọc những gì đã xảy ra. Được rồi. Anh em xé cái này ra ở đây, nhìn đây, và đó là những gì đã xảy ra. Đây, đó là điều giống như Sách này có, đây, ở mặt sau của nó.

221 Họ nói, “Chà, tôi không thể hiểu được. Một số người nói, ‘Cha, Con,’ và một số nói, ‘Thánh Linh,’ và một số người nói, ‘Danh Jêsus,’ mọi thứ như thế.”

222 Nó đã được giấu trong suốt những năm này. Nhưng bây giờ nó đây này, nó cuộn lại ở phía sau, và nó mở từ sau ra trước để tỏ cho thấy có một Đức Chúa Trời duy nhất. Không bao giờ có ai ngoài một Đức Chúa Trời. Điều đó đúng. Và Danh Ngài...

223 Thì giống như Sách Ma-thi-ơ, 28:19, “Vậy hãy đi, và dạy dỗ muôn dân, hãy nhân Danh Cha, Con, Thánh Linh mà làm phép báp-têm cho họ,” và Cha không phải là một cái tên, và Con không phải là một cái tên, và Thánh Linh không phải là một cái tên. Vậy thì, anh em định làm phép báp-têm cho họ như thế nào? Anh em sẽ làm phép báp-têm một trong những danh nào, khi không có danh nào trong những tên đó? Thế thì sao? Thế thì, anh em sẽ không làm phép báp-têm trong bất cứ tên nào. Đó là Trường Tiên tri lần nữa, thấy đấy.

224 Thế thì anh em đi trở lại với nơi này ở trên đây, và anh em lấy trên đây và trở lại và quay lại cho đến Ma-thi-ơ 1, Ngài sẽ làm gì? Cứ kéo nó trở lại và đưa nó trở lại đây:

Bây giờ sự giáng sanh của Chúa Jêsus Christ đã xảy ra như vậy: (Không phải ba Đức Chúa Trời, bây giờ, đấy.) Khi...mẹ Ngài...đã được hứa gả cho Giô-sép, trước khi họ đến với nhau, thì người đã chịu một thai bởi Đức Thánh Linh. (Không phải Đức Chúa Cha; “Đức Thánh Linh.” Hử?)

...tất cả điều này đã được thực hiện, để...

Và Giô-sép chồng người,...một người có nghĩa,...chẳng muốn cho người mang xấu, bèn toan đem để nhem.

...về những điều này,...trong khi người đang ngẫm nghĩ về...kia, thiên sứ của Chúa hiện ra với người trong giấc chiêm bao, phán rằng, Hỡi Giô-sép, con cháu Đa-vít,

*người chớ ngại...lấy Ma-ri làm vợ: vì con mà người chịu
thai đó là bởi...(Đức Chúa Cha?)...Đức Thánh Linh.*

225 Tôi nghĩ, “Đức Chúa Cha là cha Ngài.” Tôi đang nói điều này bởi vì sắp có lễ báp-têm. Hiểu không? Tôi đã nghĩ, “Đức Chúa Cha là cha của Ngài.” Bây giờ, hoặc Đức Thánh Linh và Đức Chúa Cha cùng là Một, hoặc Ngài có hai người cha; thế thì Ngài là con không hợp pháp, và rồi chúng ta có loại Đức Chúa Trời gì? Hừm? Hiểu không?

*Và điều này được...mọi việc...đã xảy ra như vậy, để cho
ứng nghiệm...lời Chúa đã dùng đấng tiên tri mà phán
rằng,...*

*...một gái đồng trinh sẽ chịu thai, và sanh một con
trai,...người ta sẽ đặt tên con trai đó là Jêsus,...(Đúng
không?)...Và Ngài sẽ được gọi là Em-ma-nu-ên, nghĩa...
là, Đức Chúa Trời ở cùng chúng ta.*

226 Bây giờ, hãy xem, khi Ngài kéo lui ẩn đó, toàn bộ sự việc trong Ma-thi-ơ chương 1, đi trở lại là gì? Ô, Chúa Jêsus Christ. Điều đó chính xác những gì Phi-e-rơ đã nói vào Ngày Lễ Ngũ Tuần. Đó là điều tất cả những người còn lại của họ đã nói.

227 Dĩ nhiên đám người La-mã này đã đến và nói, “Ồ, không! Chúng ta có ba Đức Chúa Trời. Chúng ta có...” Họ có hàng vạn thần của họ bấy giờ: có Ma-ri và Thánh Cecílias, và Thánh Marcus, Thánh Gi gi đó. Và tôi nghĩ có hơn năm trăm ở Mexico City. Cách đây không lâu một người đàn bà đã bị một số người tình của bà giết, và họ tranh giành bà và họ đã giết bà, rồi họ phong thánh cho bà, và nhiều người làm lễ sám hối cho bà, và mọi thứ giống như thế. Thuyết thông linh!

228 Còn ở đây giáo hội Tin Lành đến với cái mà họ gọi là Tín điều Các Sứ đồ, “Tôi tin Đức Chúa Trời Toàn Năng là Cha, là Đấng dựng nên trời và đất, và—và giáo hội Công giáo La mã Thánh. Và tôi tin sự cầu thay của các thánh đồ, sự thông công của các thánh đồ.” Những tín đồ Tin Lành nói điều đó ở dưới lời thề của Đức Chúa Trời, rằng người đó tin vào sự cảm thông của các thánh đồ. Đó là thuyết duy linh! Hiểu không? Rồi họ cứ tiếp tục làm điều đó, bởi vì giáo hội đã nói vậy. (Ồi Đức Chúa Trời, thật con vui mừng biết

những gì con biết! Thật con vui mừng biết bao với điều con biết!) Không nhận biết họ đang tự đóng ấn ra khỏi Đức Chúa Trời, để vào trong sự tối tăm nơi xa kia. Và anh em không thể nói cho họ biết, bởi vì họ hoàn toàn không muốn thấy điều đó.

²²⁹ Tôi muốn hỏi...không người nào phải nói điều này. Có ít nhất mười lăm hay hai mươi người, đang ngồi ngay tại đây, đã phạm tội khi nghĩ rằng tôi là Chúa Jêsus Christ. Làm thế nào họ có thể làm điều đó? Tôi đã đứng với họ cho đến khi tôi nhận ra rằng Đức Chúa Trời đã nói với tôi “đó là một linh.” Và họ những người đó, tôi nói...Và những người đó đã tin tôi, từng lời. Tôi đã nói, “*Làm sao anh em tin tôi, nếu tôi nói cho anh em biết?*” Thế thì chúng tôi đã đến với Lời, rồi họ bắt đầu thấy, nói, “Ồ, chắc chắn rồi, chúng tôi đã không tin anh hoặc chúng tôi đã lắng nghe những gì anh đã nói.” Thấy ở đó không?

²³⁰ Nhưng họ thực sự nghĩ rằng họ đúng, một cách chân thành. Hiểu không? Và một trong những linh chúng ở trên anh em, mà đã có nó, đấy, anh em sẽ hoàn toàn tin nó. Tôi không quan tâm, anh em...không ai có thể nói cho anh em biết sự khác biệt nào. Hiểu không? Cho dù Lời có nói như vậy bao nhiêu đi nữa, ồ, dù sao đi nữa, anh em cứ không tin Nó; cứ đi tiếp. “Nếu anh muốn là cách đó, anh cứ tiến hành, và tôi sẽ theo cách riêng của tôi.” Xem đấy, điều đó cho thấy anh em được xúc dầu bởi linh sai trật.

²³¹ Thánh Linh của Đức Chúa Trời sẽ luôn...Vâng, anh em nói, “Còn anh thì sao, Anh Branham?”

²³² Tôi hỏi bất cứ ai...Tôi luôn sẵn sàng cho bất kỳ ai chỉ cho tôi điều gì đúng và điều gì sai, nhưng đó phải là Lời. Họ không thể nói...Phải đến từ Lời! Vì vậy đó là nơi những ấn này mở ra. Và anh em đừng bao giờ lo lắng, nếu đó là một ấn nó sẽ tự tuyên bố từ Sáng thế kỷ đến Khải huyền. Vì vậy đó là những ấn. Anh chị em không yêu Ngài sao?

Tôi yêu Ngài, tôi yêu Ngài
 Bởi vì Ngài yêu tôi trước
 Và đã mua chuộc sự cứu rỗi tôi
 Trên cây Thập tự.

²³³ Chúng ta hãy cúi đầu. Bao nhiêu người ở đây chưa biết Ngài là Đấng Cứu Rỗi của mình, muốn xưng nhận Ngài trong lòng mình? Anh em biết, tôi tin vào việc đến với bàn thờ, tôi thật sự tin điều đó. Điều đó tốt. Nhưng trong Kinh Thánh họ không bao giờ đến bàn thờ để được cứu, họ chỉ tin Điều đó trong lòng và chấp nhận Nó. Bao nhiêu người trong số các bạn sẽ đi theo con đường Kinh Thánh, “Như nhiều người tin đã chịu báp-têm”? Bao nhiêu người tin ngày nay, chưa bao giờ làm điều đó trước đây nhưng bạn muốn công khai thú nhận rằng bạn đã “sai” theo cách của bạn, và bạn muốn tiếp nhận Chúa Jêsus làm Cứu Chúa của mình? Mời các bạn giơ tay lên và cúi đầu xuống, nói, “Tôi ...”

²³⁴ Xin Chúa ban phước cho anh. Xin Chúa ban phước cho chị. Xin Chúa ban phước cho anh. Xin Chúa ban phước cho anh, chị. Xin Chúa ban phước cho bà ở phía sau đó. Xin Chúa ban phước cho anh, chị. Xin Chúa ban phước cho anh, phía sau đó. “Bây giờ tôi tin.” Xin Chúa ban phước cho anh. Xin Chúa ban phước cho ông phía sau đó. Bây giờ, các bạn hãy nhớ, không phải ở đây nhưng trong lòng các bạn, với Chúa, các bạn đang xưng nhận công khai, “Lạy Chúa, chúng con biết mình đang ở kỳ cuối cùng. Con đã xong.”

²³⁵ Một ngày nọ, tôi đang nói chuyện với một người bạn thân của tôi ở thị trấn này, Bác sĩ Sam Adair. Chúng tôi đang ngồi trong văn phòng. Tôi nói, “Sam, tôi đã bị một ít khí độc.”

Nói, “Làm thế nào để anh biết đó là khí độc? Xung quanh trái tim của anh à?”

Và tôi nói, “Vâng.”

²³⁶ Nói, “Đó có thể chỉ là cục nghẽn trong tim—trái tim—trái tim—bệnh tim—bệnh tim.” Nói...(Xin lỗi.) Nói, “Nó có thể là bệnh tim.”

²³⁷ Nói, “Bây giờ, làm thế nào mà anh biết rằng nó ở đó?” Anh ấy nói, “Hãy để tôi khám cho anh.”

Anh ấy khám cho tôi, nói, “Không, không có gì không ổn với anh.”

²³⁸ Tôi nói, “Sam, bất cứ khi nào nó đến...” Tôi năm mươi hai tuổi, và Sam lớn hơn tôi một chút. Tôi nói, “Khi điều đó xảy ra,

Sam, suốt ba mươi năm qua tôi đã cố gắng thuyết phục mọi người tin vào Chúa Jêsus Christ, và Đấng mà tôi yêu mến và hầu việc suốt thời gian này; không có gì khác với tôi khi Ngài đến, tôi sẽ đi về Nhà.”

²³⁹ Anh ấy nói, “Billy à, anh biết đấy, tôi có được điều tuyệt vời nhất của tôi ở đâu? Là làm điều gì đó cho người khác.”

Tôi nói, “Đó là đời sống đích thực.”

²⁴⁰ Nếu anh em có một sản nghiệp ở trên đời này, nó là một cơ nghiệp hay hư nát. Nhưng chúng ta có được một cơ nghiệp không phai tàn. Người con hoang đàng bỏ đi và để lại tài sản thừa kế của mình, và anh ta đã mang theo một phần của nó. Khi anh ta trở về, sản nghiệp của anh ta—sản nghiệp của anh ta bị vấy bẩn. Nhưng nếu anh em chạy trốn khỏi sản nghiệp của mình, thì không phải như vậy với Nước Đức Chúa Trời, chúng ta nhận được một cơ nghiệp không hư nát. Anh em có muốn nhận Nó không? Đã có khoảng mười lăm bàn tay giơ lên, những tội nhân muốn nhận phần sản nghiệp của họ sáng nay. Còn người nào khác nữa trước khi chúng ta cầu nguyện? Vâng.

Hát thật chậm rãi bây giờ:

Tôi yêu Ngài, tôi...

Hãy quyết định bây giờ. Nếu bạn cảm thấy mình nên, đây sẽ là thì giờ.

Bởi vì Ngài yêu tôi trước

Và đã mua chuộc sự cứu rỗi tôi

Trên...(Chúa ban phước cho bạn. Chúa ban phước cho bạn...?...)

²⁴¹ Kính lạy Cha Thiên Thượng, trong sự yên lặng của khoảnh khắc này, chúng con mang đến cho Ngài khát vọng giả này, dưới tình trạng đau yếu sáng nay, Chúa ôi, cố gắng mang Sứ điệp này đến cho dân sự bởi vì con yêu họ. Con muốn họ nghe Nó, Chúa ôi. Con muốn chúng được neo chặt. Con muốn họ biết rằng tất cả những việc này đã được thực hiện trong vài năm qua không phải là chuyện tình cờ, đó là Ngài, Chúa ôi. Chính Ngài đã mở ra những điều này. Và, Ôi Chúa, chúng con hết thấy đều cảm thấy rằng ở ngay phía trước chúng con có một Năm Hân hỷ vĩ đại.

242 Con cầu nguyện cho những người đã giơ tay lên. Họ biết họ sai, Chúa ôi. Nhiều điều nhỏ nhặt...Có thể thỉnh thoảng họ được thừa kế một số tiền từ ai đó, nhưng điều đó đã được thực hiện như thế nào? Họ không biết nó đi đâu, chỉ để lại một chút, vì đó là tài sản thừa kế hay hư nát. Và nếu họ để lại nó cho người khác, nó sẽ bị hư nát lần nữa.

243 Nhưng chúng con có một cơ nghiệp không hư nát, đó là, sự cứu rỗi, sự cứu chuộc, đi trở về lại với vườn Ê-đen xưa. Lạy Chúa, suy gẫm về điều đó, ai mà không muốn trở lại giống như A-đam và Ê-va và sống ở đó? Thức ăn của chúng con được sẵn sẵn mỗi ngày; một Cha Thiên thượng luôn luôn đi theo trò chuyện với chúng con; thấy Ánh sáng vĩ đại đó đi trước chúng con. Sư tử và sói ăn chung với nhau, bò tót ăn rơm, sư tử cùng ăn với nó; trong khi bây giờ chúng ăn thịt lẫn nhau, hoặc sư tử ăn thịt bò đực, và sói ăn thịt bò đực, bất cứ thứ gì nó ăn được. Nhưng những ngày đó nó sẽ không như vậy. Những con chim tuyệt đẹp đang bay. Sẽ không có đau buồn. Sẽ không hề có một người đóng dấu rằng chúng con không đạt được như mong đợi. Dọc đường chúng con thấy con cái, những người thân yêu của mình. Ôi Chúa, thật là một ngày tuyệt vời! Thật là một ngày tuyệt vời! Cho dù những gì chúng con nhận lãnh ở đây trên đất, nó—nó thì—tất cả sẽ biến mất dần, nhưng Nơi đó sẽ không hề mất đi.

244 Lạy Chúa, con có thể không bao giờ có thể nói chuyện với những người này mà đã giơ tay lên, ở đây trên trái đất này. Con không biết. Con hi vọng vậy. Nhưng nếu không, thế thì, Chúa ôi, xin cho con gặp họ trên con đường mòn ở đó. Họ có thể nói điều gì đó như thế này, “Anh Branham, anh còn nhớ trên trái đất trước khi điều vĩ đại này xảy ra, một buổi sáng anh đang nói về việc—việc mở những dấu ấn mà đã được giữ trong một cái Bình bằng đất không? Đó chính là thì giờ mà Ngài đến trong cái bình bằng đất của tôi, tôi là một trong những người đã giơ tay lên sáng hôm ấy. Ô, tôi rất vui vì tôi đã ở đó.”

245 Tôi sẽ nói, “Anh, chị em ơi, tôi rất vui vì tôi cũng đã có mặt ở đó. Bây giờ chúng ta có sự thông công với nhau qua mọi thời đại.”

246 Xin ban phước cho họ, Cha ôi, họ là của Ngài. Ngài đã phán, “Không ai có thể đến với Ta nếu Cha không kéo họ đến. Và hết

thấy những kẻ Cha ban cho Ta sẽ đến, không người nào bị hư mất.” Vì vậy chúng con—chúng con biết ơn, vì điều đó, Cha ôi. Xin cho họ đến giờ này và nhận lấy của cầm về sự cứu rỗi của họ, không đi gia nhập một giáo hội. Nhưng của cầm không phải là sự gia nhập giáo hội nhưng là một sự Sinh ra mới, để nhận lãnh Đức Thánh Linh. Xin cho họ nhận lãnh Ngài, Cha ôi. Vì chúng con giao phó điều đó trong tay Ngài, như Danh Chúa Jêsus Christ. A-men.

²⁴⁷ Cho những chiếc khăn tay này: Lạy Chúa Jêsus, con cầu nguyện cho những chiếc khăn tay này; và cầu xin Ngài ban phước cho tất cả những ai có nhu cầu, tất cả những người ở đây, Chúa ôi, người phụ nữ tội nghiệp này đang ngồi trên chiếc xe lăn.

²⁴⁸ Sau buổi nhóm tuyệt vời này sáng nay, Cha ôi, cảm thấy Đức Thánh Linh Ngài thấm nhuần khắp chúng con, cảm thấy Lời ăn sâu và bén rễ trong lòng người. Họ sẽ không bao giờ quên điều đó, Chúa ôi. Mỗi khi họ nghe thấy những điều này, họ sẽ nghĩ về những ấn đang được mở ra. Giờ đây, xin giúp chúng con biết những ấn ấy là gì, lạy Chúa, để mỗi người khỏi bối rối trong trí của mình, nhưng họ sẽ biết từ “CHÚA PHÁN NHƯ VẬY” rằng đó là ấn của Đức Chúa Trời, những ấn mà Đức Chúa Trời đã mở ra cho chúng con.

²⁴⁹ Chúng con cầu nguyện rằng Ngài sẽ chữa lành tất cả những người bệnh tật và đau ốm. Xin nhậm lời, Chúa ôi. Thánh Linh của Ngài đang hiện diện. Nếu Ngài có thể cứu một tội nhân ở phía sau tòa nhà, thì Ngài cũng có thể chữa lành một người đau ốm ở đó. Con cầu nguyện rằng Ngài sẽ ban cho điều đó, Chúa ôi, và chữa lành những người mà những chiếc khăn tay này đại diện mà đã không thể đến đây ngày hôm nay. Chúng con giao phó tất cả cho Ngài trong Danh Đức Chúa Jêsus Christ. A-men.

²⁵⁰ Tôi tin rằng họ có một đứa con nhỏ muốn được dâng. Người phụ nữ đó có ở đây với đứa bé không? Xin đưa nó lên vào lúc này? Chúng tôi rất vui được dâng em nhỏ đó. Không, không phải nhỏ, chỉ cần đến. (Một số trưởng lão hãy đứng với tôi nếu anh em muốn vào lúc này.) Bao nhiêu tuổi? Hai tuổi rưỡi. Tên của bé là gì? Scott? Scott Ford, bé Scott Ford, bốn tuổi rưỡi, muốn được dâng sáng nay cho Chúa và Đấng Cứu Rỗi của mình, Chúa

Jésus Christ. Mẹ em mang em đến. (Đi thẳng, tiến lên phía trước, anh ơi.)

²⁵¹ Lạy Chúa nhân từ, chúng con mang đến cho Ngài em bé này sáng nay, theo cách dâng hiến. Đặt tay trên em bé, cậu bé này, và cầu xin quyền năng đã khiến Chúa Jésus sống lại từ ngôi mộ sẽ làm cho cậu bé này sống động. Chúa ôi, xin cho cậu bé sống khỏe mạnh và mạnh mẽ. Xin cho cậu bé sống, Chúa ôi, vì sự vinh hiển Ngài. Thật Ngài đã sẵn sàng giúp đỡ đứa bé này rồi, và chúng con cảm ơn Chúa vì điều đó. Và con cầu nguyện rằng Ngài sẽ tiếp tục ở với cậu bé. Ở cùng bố mẹ của nó, những người thân yêu của bé. Cầu xin...chúng con biết và được dạy rằng mọi sự hiệp lại có ích cho những kẻ yêu mến Chúa. Thật những sự việc này đôi khi kéo nhiều người đến gần Ngài hơn. Con cầu xin Ngài ban cho chúng con những ơn phước mà chúng con cầu xin. Và bây giờ, Cha ôi, vâng theo Lời Ngài, chúng con giao cậu bé này cho Ngài trong Danh Chúa Jésus Christ. Xin Ngài nhận lấy thần linh, linh hồn và thân thể bé nhỏ của nó, và sử dụng nó cho sự vinh hiển của Ngài. A-men.

²⁵² Xin Chúa ban phước cho chị, chị ơi. Chúa ban phước cho bé, bé Scott. Chúng ta cảm tạ Chúa biết bao về điều đó!

²⁵³ Bây giờ, ai sẽ chịu phép báp-têm? Tôi tin là, có một nhóm người sẽ được báp-têm. Trong khi chúng ta đang chuẩn bị sẵn sàng cho điều đó, chúng ta hãy hát...Tôi nói với anh em những gì chúng ta có thể làm, hãy hát...Tôi sẽ để Anh Neville làm điều đó. Tôi biết mọi chuyện sẽ ổn thôi. Được rồi, thưa anh, Anh Neville.

²⁵⁴ Anh chị em yêu Chúa, hãy nói “A-men.” [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Anh chị em sẽ cầu nguyện cho tôi chứ? [Hội chúng nói, “A-men.”] A-men. A-men.

KHÁI HUYỀN, CHƯƠNG NĂM PHẦN II VIE61-0618

(Revelation, Chapter Five Part II)

LOẠT BÀI SỰ KHÁI THỊ CỦA ĐỨC CHÚA JÉSUS CHRIST

Sứ điệp này được giảng bởi Anh William Marrion Branham, được ban phát bản gốc bằng tiếng Anh vào sáng Chúa nhật, ngày 18 tháng Sáu, năm 1961, tại Đền tạm Branham ở Jeffersonville, Indiana, U.S.A., được lấy từ một băng ghi âm từ tính và được in nguyên văn bằng tiếng Anh. Bản dịch Tiếng Việt này được in và phân phát bởi Cơ quan xuất bản Voice Of God Recordings.

VIETNAMESE

©2023 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Thông báo bản quyền

Tác giả giữ bản quyền. Sách này có thể được in tại nhà dành cho việc sử dụng cá nhân hay được phát ra, miễn phí, như một công cụ để truyền bá Phúc Âm của Chúa Jêsus Christ. Sách này không được bán, sao chép trên quy mô lớn, đăng trên trang web, lưu trữ trong hệ thống phục hồi, dịch sang những ngôn ngữ khác, hay sử dụng dành cho việc xin ngân quỹ mà không có sự cho phép được viết rõ ràng của Voice Of God Recordings®.

Để biết thêm thông tin hay tài liệu có sẵn khác, xin vui lòng liên hệ:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org